કીસ્સા

રોશનમીયાં સૌદાગર

ઔર

શમસુ દદા.

ઉરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમે.

છપાનેવાલા
શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ચોપડીઓ વેચનાર
ઠે૦ ફતાશાની પોળ--અમદાવાદ.

AHMEDABAD.
જૈન વિદ્યાવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ તથા
રાજનગર ટાઇપ ફાઉંડરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૨--સને ૧૯૦૬.

કીમત ચાર આના.

કીસ્સા

રૈશાનમીયાં સૌદાગર
ઔર
શામસુ દદા.

અવ્વલ ખુદાકો યાદ કર
પોહુચે મદદ હર વકતમેં
રબકા કરમ રબકા ફઝલ
આમીન કર બખશે ખુદા
રબને લાખોં કુદરતાં
તાકત નહીં ઇન્સાનકો
સબ કુદરતોંકે દરમ્યાં
મહબુબ રબ્બીલ આલમી
અહમદ નબીકે નુરસે
આદમસે લે મહેદી તલક
હઝરત નબી મહબુબ પર
ઉનકે ખલીફે ચાર હયે
ઉસમાં અલી શમ્સો-કમર
રેહવે શઆફતકો ખડે
ફીર હુએ ઇમામે રહનુમા
ઉનસે જહાં રોશન હુવા
ફીરઆલ ઔર અસહાબ કુલ
હુજો દરૂદાં ઓર સલામ
ફીર હુંયે ઇમામ આઝમયકીં
હોવે મદદ સબકો યકીં
યે નામ જબ કાનોં સુનો
પકડો વસીલા બે અદદ
દુન્યાકી ગફલત છોડકર
આગે હીકાયત ફીર કહુ

બઅદઝ કહુ ફીર કુછકલામ
બેશક યકીં હયે પાક નામ.
માંગો તુમ્હી હર રોઝોશબ
બેશક યકીં હયે પાક રબ.
ઝાહેર કયા દરદો જહાં,
જો લીખ સકે રબકા બયાં.
ઝાહેર નબી રબને કીએ,
બેશક યકીં રૂતબે દીએ.
દોનોં—જહાં રૈશાન કયા,
કયા રૂતબએ આલા દયા.
ભેજો દરૂદાં તુમ મુદામ,
સીદદીક ઉમર આદીલહૈનામ.
ચારોં ખલીફા મોઅતબર,
અય દોસ્તાં રોઝે હશર.
હઝરત હસન હઝરત હુસેન,
વે હુંયે નબીકે નુર એન.
ઓર પીર મોહયુદદીન હુંયે,
કયા સબ મુબારક નામ હુંયે.
ઉનકા હુકમ જારી રખો,
અય દોસ્યાં અમીં કહો
ભેજા દરૂદાં બેઅદદ.
મહશર મને પોહુંચે મદદ,
કુછ તોશએ ઉકબા કરો.
યે સુનકે તુમ તોબા કરો.

આગાઝ દાસ્તાં.

પુરબ શાહેરકે દરમ્યાં — એક ખુબ સોદાગર અથા,
ઉસકા ઇસમ રૈશનમીયાં — ઓર ઉમ્મરમેં છોટા અથા.
માં બાપ છોટા છોડકર — ન્હાનપનમેં ઉસકે મરગએ,
માં બાપકે ગુઝરે પીછે — બીબી મીયાં રહેને લગે.
બીબી ઉમરમેં થી બડી — રૈશન મીયાં છોટે ન્હતે,
બીબી જવાની તૌરમેં — ખાતીરમેં ઉનકો ના ગીને.
બીબી કરે તીરયા ચરીત — ખાવીંદસતી હર રોઝોશબ,
રૈશનમીયાં દીલમે સમજ — કેહતે કે કયા હુયે બેઅદબ.
રૈશનમીયાંસે પસ ગીબત — એક ઔરત થાહ બસીજવાન
ઉસકે હુસનમેં સર ધરે — અયસાવો થા દીલજાનોજાન,
મઅશુક આશક મીલગયે — રૈશન મીયાંકો નહી ખબર,
કયા બેવફા હુયે ઓરતાં — ફીર કહું હકીકત સર બસર.
ઇન ઓરતોંકે મકરસે — શૈતાન હારા હુએ યકીં,
રૈશન મીયાંકો છોડકર — હુબશી ઉપર લાઇ યકીં.
રૈશન મીયાંકો એક દીન — કેહને લગી ચુંકર કલામ,
જાવો તીજારતકો તુમ્હીં — બેડોંગે કબનક તુમ મુદામ.
રૈશન મીયાં સચ માનકર — સામાન સબ કરને લગે,
થા માલોઝરબીસયાર બહોત — જો કુછ લીયા જો લે સકે.
ચાકર નફર અસબાબ સબ — રૈશન મીયાંને કર જમેં
બીબીને ખાવીંદકો કહા — એકચીજઅબ લીખલોતુમ્હે.
તીરયા ચરીત તુમ લીખરખો — યે ચીઝ લાવો ઢુંડકર,
રૈશન મીયાંને લીખ રખે — પન નહીં સમજતેહુયે મકર.
બીબીને બુજા દીલમને — એક ચીઝ નહીં ઇસકો મીલે,
સારી ઉમર યે દર બદર — યે ઢુંડતા વહાંહી મરે.
રૈશન મીયાંકો ભેજકર — આપી રહે દાયમ ખુશી,
કયા બેવફા હુયે સર બસર — દેખો જો ઉસકી બેકસી.
પુરબ શાહેરકો છોડકર — રૈશન મીયાં ગયે ઓરશાહેર,
ઉસકી હકીકત ફીર કહું — એક શાહેર હુયે દેવલ મહેર.
દેવલ શાહેર રૈશન મીયાં — પોહંચસો તબ ખુશવકતહો,
દેવલ શાહેરકે લોગ સબ — પુછે કે કયા તુમ લાએ હો?
રૈશન મીયાં કેહને લગે — મંયે લાલ હીરે મોત્યાં
ફીર સાહોકાર બોલે સુખન — યે સબ જો હમકો દો મીયાં
ઝર માલ સબ ઉનકો દીયા — રૈશન મીયાંને ઝુદતર,
પાયા નફા બીસયાર બહોત — દીલ ખુશહુવા અંદર જીગર.

ફારીગ હુએ બેપારસે
રૈશન મીયાં કેહુને લગે,
કોઇ શખ્સ ફીર બોલા સુખન
તીરયા ચરાત કયા ચીઝ હયે
બાઝાર ગલ્યોંમેં ફીરે
તીરયા ચરીત તુમ પાસહયે?
રૈશનમીયાં બોલા સખન
મીલતી નહીં ઇસ શહેરમેં
એક શખ્સને યુકર કહા
તુમ જાવો અબ ઉસકે ઘરાં
રૈશન મીયાં ખુશવકત હો
પુછી દદા શમશુમીયાં
બોલે સુખન રૈશન મીયા
તીરયા ચરીત મીલતા નહીં
બોલી દદા ફીર યે સુખન
મેરા ઇસ્મ રૈશન મીયાં
કીસને મંગાયા હયે ચરાત
ઘરકે અબસેને હુએ કહા
વાકીફ હુઈ અહવાલસે
બોલી ઝબાંસે ફીર સુખન
રૈશન મીયાં બોલા સુખન
ફીર વો દદા કેહુને લગી
યે દો બરસકે કોલપર
જાકર નફર સબકો કહે
રૈશન મીયાં રેહને લગે
અબ યે નકર કરતી હયે કયા
શમસુ દદા એક ખત લીખી
દેવલ શહેરકે શાહકો
દેવલ શહેરકા પાદશા
તબરેઝ શાહકો ખત લીખી
દર ખીદમતે બાબા મીઆં
ખીદમતમેનહીંપોહચા ગુલામ
ઇસ તોરસે યેં ખત લીખા
અઝ જાનાબે કમતર પીસર

રૈશન મીયાં અય દોસ્તાં
'તીરયાચરીત નહીં મીલતા હુએ યહાં
ઢુંડો કહાં તુમ શહેરમેં,
વાકીફ નહીં હમ ઉસમને.
રૈશન મીયાં યું પુછતે.
તબ સબ કહે નહીં બુઝતે
યે ચીઝ કયા હુએ મોઅતબર
પન મયે જો લુંગા સરબસર
એક હયે દદા શમસુ યહાં,
શાયદ મીલે તુમકો, વહાં
દોડે દદા શમસકે ઘર,
કયું આયે હો તુમચલ ઇધર?
હમ આએ હેં અ યક કામકે.
કોઇ જાનતા નહીં નામકો
કહો કયા તુમ્હારા નામ હયે?
કહો કયા ચરીતસે કામ હયે?
તુમ પાસ અય સીરી સુખન?
બોલે ઝબાંસે યે સુખન.
શમસુ દદા અય દોસ્તાં,
કયસા ચરીત ચહીએ મીયાં?
બેહતરસે બેહતર દો મુજે,
મેં એ દો બરસમેં દું તુજે,
રૈશન મીઆં રાઝી હુએ,
બાબીને કયા ડાલે કુબ.
શમશુ દદાકે ઘર મને,
અય દોસ્તાં દેખો તુમે.
આપે સો બેઠી એકલી,
દુઓ કરે કયું બેકલી.
ઉસકા ઇસમ તબરેઝ હુએ,
શમસુ દદા કયા તેઝ હુએ.
તુમ સાહેબે મેહેરબાન હો.
મુજ રૂહકે દીલ જાન હો.
અય દોસ્તાં તુમ જાનયો,
રૈશન મીયાં તુમ બુજવો

આદાબ તસલીમાત કર ફીર બંદગી કરના કુબુલ,
ફીર એક અરજ હએ તુમસતી તુમ ફીર ઉસે કરના કુબુલ.
શામસુ દદા તુમ શાહેરકી ઉસકા કરજ હુયે મુજ ઉપર,
ન્હનપનસે મુજકો દુખ પડા તુમ જલ્દ લો મેરી ખબર.
માં બાપ મેરે મરગએ ઓર મંએ પડા હું એકેલા
શામસુ દદાને મુજ સતી અયસા કયા હુએ ઝલઝલા.
શામસુ દદા બીબી મેરી લેગઇહુયે અબ આપસકે ઘર,
બીબી કરજમેં લે ગઇ યે સબ ચરીત દેખો અગર
મંએને તુમનકો ખત લીખા ઇસ વાસ્તે અય પાદશાહ,
બીબી મેરી તુમ રાખ્યો શામસુ દદા હુએ બેવફા.
બીબી મીઆકે સર ઉપર બાબા મીયાં હો તુમ યકીં,
તુમ રાખ્યો બીબીકે તઇ શામસુ દદાંપર નહીં યકી
શામસુ અગર માંગે કહા એક રૂપયે તુમ દીજયો,
એક બરસતક મુજકો તુમ્હી ખીદમતમેં અપને લીજયો.
પુરબ શાહેર મેરા વતન દરજન પુરેમેં હું અથા,
થોડા લીખા ઇસ બહોત કર તુમ બુજયો અય પાદશા.
કર કર મોહર ઉસ નામ પર ખટ લીખ ચુકી અય દોસ્તાં.
અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો દેખો મકરકી ઓરતાં,
શામસુ દદાને ફીર કરી રોશન મીયાકો અસતરી,
બેસર પેહનાઇ નાકમેં હાથ પાવકો મહેદી ભરી.
કાજલ કયા દો નૈનમેં મીસ્સી લગાઇ ખુબતર,
મોતી પીરોએ બાલમેં ઓર ફુલ ગુંદે સાંસપર
ચુડયાં ઓર પોહંચ્યાં ઓર આરસી અંગુઠીયાં.
માલા ગલી ચંપાકલી ઓર કાન બીચ જો બાલ્યાં
પાયલ ઓર બીછવે ઝાંજરે રોશન મીયાંકે પાંવમેં
અયસી બની યે નાઝની કોઇ શાન નહીં ઉનં ગાંવમેં.
જોડા પેહનાયા ઝરઝરી શામસુ દદાને બે એદલ,
જું ચાંદ પુનમકા દીસે ફરમાએ હુરાં ઉશ અગલ,
ઇસ શાનસે તૈયાર કર શામસુને ફીર ચુકર કહા,
રોશન મીઆં અપના ઇસમ તુમ રાખયો દીલમેં છુપા.
કોઇ પુછે તુમકો આનકર બીબી કહો કયા નામ હયે,
તબ તુમ કહો રૈશાન કુંવર યે ખુશ હમારા નામ હયે,
શામસુ દદા રૈશાન કુંવર દાનોં હુએ એકદીલ યકીં,
દાનોંકે દીલ યસ એક હુંએ કુછ ઝીઆદા તર નહીં કમી.

ફીરકર દદા બોલી સુખન — રોશન કુંવર અબ તુમ ચલો
તુમકો દીખાઉં મંયે ચરીત — તુમકો ગમે વયસા જો લો.
સુખપાલમેં અસવારકર — રોશન કુંવરકો લે ચલી,
આપીં સો બેઠા બેલપર — શોહરત હુઇ ગલયોં ગલી.
ખીદમતમેં લે ગઇ લોંડયાં — સાથી ચલે અંદર રીકાબ,
કોઇ પુછતા યે કોન હુએ — તબ ફીર દદા દેતી જવાબ.
સોદાએગરકી અહેલ હુએ — સબકો કહી શમસુ દદા,
આએ ચલે દરવાઝેપર — દરબાનને ફીર કી સદા.
દરબાન ફીર કહેને લગા — કહાંસે ચલી તુ આઇ હુએ,
સુખપાલમે અસવાર કર — કીસકી તુ બીબી લાઇ હુએ.
ફીરકર દદા બોલી સુખન — પુરબ શાહરસે આઇ હું,
સોદાએગરકી અહેલ હુએ — મંયે અબ કરઝમેં લાઇ હું.
દરબાન ફીર બોલા સુખન — પરવાનગી તેરી મંગા
મંયે તુજકોનહીંઅબજાનતા — મંયે કુછ તેરા નહીં હું સગા.
તબ ફીર દદા ઉસ વકતમેં — એક શખસકો યું કર કહા,
જા તુ કહા અબ શાહ કને — દરબાન ફીર ચુપ હો રહા.
ફીર ખત દીયા વો શખસકો — આપી લીખા જો ધરમને,
ખત લે ગયા વો ઝુદતર — આયા સો જબ શાહકે કને.
આદાબ તસલીમાતકર — ફીર ખત દીયા વો શાહકને,
તબરેઝશાહ ખત ખોલકર — ભેજા શુકર દરગાહ મને.
ખતમેં હકીકત જો લીખી — બુજા વો શાહ તાહકીક કર.
ફીર પાદશાહ કહેને લગા — ફરઝંદ મીલા મુજ ખુબતર
શીરીં જલીલ શાહકા વઝીર — ઉસપર હુકમ શાહને કયા.
રોશન કુંવર બીબીકે તંઇ — અબ લાઓતુમ સબ કેહદીયા
શીરીં જલીલ અસવાર હો — લશકરકો લે સામેં ચલા.
સહ• હુરમતો તાઝીમસે — રોશન કુંવરકો આ મીલા,
શીરીં જલીલકો દેખકર — શમસુને ફીર યું કર કહા.
પરવાનગી હયે યા નહીં — સાહેબ હમનકો કયા રઝા,
શીરી જલાલ બોલા સુખન — પરવાનગી હુએ તુમ ચલો.
રોશન કુંવરકો સાથ લે — તબરેઝ શાહસે તુમ મીલો.
શમસુને ફીર યું કર કહા — જલ્દી ચલો તુમ શાહકને,
ફીર સુજકો જો હોવ હુકમ — યું આરઝુ હુએ દીલમને.
કઇ દબદબા હશમત સતી — રોશન કુંવરકો લે ચલ,
શમસુ દદા રોશન કુંવર — તબરેઝ શાહસે આ મીલ.

શમસુ દદાકો દેખકર ફીર પાદશાહ બોલે કલામ,
કીસકી તુ બીબી લાઇ હુએ લેકીન બતા ઉસકા તુ નામ.

તબ ફીર દદા બોલી સુખન બીબી કુંવર ઇસકા ઇસમ,
પુરબ શાહેર ઇસકા વતન મંયે સચ કહુંરબકી કસમ.

ફીર પાદશાહ બોલે સુખન યે બાત હુમકો નહી ગમે,
ઓરત કરજમે લે ગઇ પોંહુંચે ખબર હર સેહરમે.

ફીર પાદશાહીકો મેરે નુકસાન લગતે બાર કયા,
હર શાહેરમેં સબ યું કહેં કયસી અજબ ઉલટી હયેરાહ.

અબતક ન કાનોંસે સુના અયસા લીયા ના કોઇ કરજ,
લેકીન હુએ તેરે દીલમે કયા બુજે ખુદા કયા હયે ગરજ
ફીર દીલકો સમજાકર રખા તબરેઝ શાહને ઉસ વકત,
બોલે ઝબાંસે યે સુખન બીબી કુંવર કયા નેકબખત.

હમ પાસ બીબીકો ગમેં તુ જા કહા તેરે ઘરેં,
શમસુને ફીર યુંકર કહા એક બરસમેં મંયે પગ ધરૂં.

જબ આએગા ઇસકા મીઆં તબતક રહેગા યહાં એકલી,
આવે તો બીબી લે ચલું તબ તુમકો હોવે બેકલી

રોશન મીયાં ઓર હમ તુમેહેં યક રોઝમેં ફીર આવીંગે,
બીબી કુંવર અસવારકર સુખપાલમેં હમ લે ચલે.

બીબી કુંવરકો ફીર કહા રહાયો ખુશીસે રાત દીન,
સબકે હયે પુરે ; યકીં યે સબ મકર મજા ન કીન

બીબી કુંવર બોલી સુખન હયે હયે અકેલી કયું રહુ,
બાકીરઆનઇઓરતુમ નહીં ફીર કહો હકીકત કીસ કહુ.

બોલી દદા ફીરકર સુખન બીબી કરોના કુછ ફીકર,
ગાલીબ રખો તદબીરકો દેખો નસીબા હુએ કાફર.

ઇતના સુખન કેહકર ચલી શમસુ દદા આપસકે ઘર
બીબી કુંવર કીસ હાલપર હો જાએગી દેખો મગર.

તબરેઝશાહ રૈશન કુંવર દોનો ચલે ફીર મહેલમે
રૈશન કુંવરકો દેખકર સબ ખુન ચશ્મે અહેલમેં.

બેગમ કહી તબ શાહકો હમ સબ ઉપર કયું લાએ હો
રાઝી નહીં હમ ઇસ સતી કયા કામ તમ ફૈલાએ હો.

શમસુ દદા સબ શાહેરકી ઉસ કનસે લી બીબી છટાં
કયા મકર કુછ કરતે હો તુમ મઅલુમ સબ હમકો હયેયહાં

ફીર પાદશાહ બોલે સુખન હયે હયે યે બેગમ કયા કહી
મંયે જાનતા નહીં કુછ મકર કયું દુખ યે સર ઉપર સહી.

ફીર પાદશા કેહને લગા
આબીકો રાખે તમ તલગ
શીરીં જલાલ થા જો વઝીર
રૈશાન કુંવરકો મયેં રખુ
ફીર પાદશાહ કેહને લગા
લેકીન આહેલ હુએ દુશમના
શીરીં જલીલ બોલા સુખન
દુખતર મેરી એક હુએ વકીં
અપને જો લડકે સાત અબ
પુરા નહીં દેખાં શીકલ
ફીર પાદશાહ બોલા સુખન
દુખતરસે જાકર તુમ કેહો
શારીં જલીલ અસવારકર
શીરીં જલીલ ખુશ વકત હો
શારીં જલીલ કેહને લગા
રૈશાન કુંવરકો તુમ રખો
ઉસકો રખોગે તુમ રખો
ફીર પાદશાહકા હુએ હુકમ
દુખતરને ...આકો કહા
રૈશાન કુંવરકે નામપર
જો સુખસે ... હોગા હુકમ
જા શાહસે ઝાહીર કરો
યે નેક ખાબીકા હુકમ
બલકે સઆદત હુયે મુજે
રૈશાન કુવર બોલી સુખન
ગુલમેન મેરા ઇસમ
ગુલશીરમનકો સોંપકર
રૈશાન કુંવર ગુલશારમન
દોનોં હુસનમેં માલ ગએ
થી એક સેહલી ખુબતર
ગુલશીરમન કેહને લગી
રૈશાન કુંવર ગુલશીરમન
ખાનેકો ખાવેં ન્યમતાં

અયસાભી હુયે કોઇ દીલજીગર
આવે વો જબ સોદાગર,
ઉસને કી શાહસે ઇલતેજા.
મજલીસમેં આકર વો કહા,
કીસ મહેલમેં રાખુ ઇસે.
કોઇ મારે તો પુછે કહેં
સાહેબ મકા એક હુએ નરા
ઉસપર વકીં હુએગા મેરા.
દામાદ મેરા નઇ કહા,
બાબીકી વો અય પાદશા.
રૈશાન કુંવર લે જાઓ તુમ,
રાઝી રખો ગોયા કે હુમ.
રૈશાન કુંવરકો લે ચલા,
બેટીસે ફીર આકર મીલા,
બેટીકે તઇ યુકર કલામ,
હુએ શાહકા યુંકર પયામ.
તો તુમ મુજે રાઝી રખો.
જબતક આવે ઉસકા પયા,
ઇસ હુકમકો સરપર ધરૂં.
દીલ જાન મયે કુરબાં કરૂં.
ફીલ ફાર મયે લાઉ બજા
ખીદમત મને રાખો બજા
લાઝીમ હુઅ મુજ રખનાફુરઝ
અબ ઓર સતી હુયેકયાગરઝ
અપના ઇસમ ઝાહીર કરો,
ફીર આપકા ઝાહેર કરો.
શારીં જલાલ ફીર ઉઠ ચલા
દોનોંકા દીલ કયા આ મીલા
દોનોં હુસનમેં બે બદલ,
શરમાંએ હુરાં ઉન અગલ
ઉસને સો આ ધુલવાએ હાથ
તમ સાથ ખાના મુજ નજાત
બેઠે ફરશપર દો જને,
કોઇ ગૈર નઇ ઉસ વકતમેં.

ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ
ભેજા શુકર દરગાહમેં
જબ વકત રાહત હુવા
સારી હકીકત ફીર સુનો
રૈશન કુંવર આરામમેં
બાંબી કુંવર ફીર સોગાઇ
ફીર વો શખ્શકી જાતમે
ગુલશીરમન બોલી સુખન
ગુલશીરમન કેહને લગી
સબકો ઇસનેહુવહશી કયા
યે ઇરકમેં આયા ચલા
ઇસકી સકલતો નેક હુએ
કઇ લીખ ફાર દીલમેં ચડી
ઓર આહુ આહકે દમભરી
વો તો હુએ બસ આરામમેં
વો સો રહા હુએ બે ખબર
ગુલશીર મન કેહને લગી
યેતો બીચારા હુએ નયા
આખીર સભર ના હોસકા
બોલી ઝબાંસે યે સુખન
રૈશન કુંવર ઉઠ બેયેઠકર
ગુલ શીરમન કેહને લગી
રૈશાન કુંવર બોલી સુખન
ગુલશીરમન કેહને લગી
ઇસ ઉમ્મરમેં અયસા મકર
તબરેઝશા શીરીં જલીલ
યા જાદુગર હો તમ યકીં
બોલા સુખન હું કૈદમેં
ગુલશીરમન બોલી સુખન
યહાં હયે નહી કોઇ દુસરા
રૈશાન મીયાં કહને લગા
ગુલશીરમન મંએ સચ કહું
પુરબ શહેર મેરા વતન
મેરા ઇસમ રૈશાન મીયાં

રૈશાન કુંવર ગુલશીરગન,
હમકો રખા અમનો અમન
સોએ સો દોનોં સેજપર.
અબ થી રખા હુએ આગપર
ખીદમત કરે ગુલશીરમન;
બૈઠી રહી ગુલશીરમન.
ઝાહીર જુસ્સા ઉસકા હુવા,
એતો મરદ હુએગા મુવા
યા યે સીપાહી ઠગ યકીં,
યે જાદુગર રહેગા યકીં
યે કોઇ ઇસે ભેજા યહાં,
કીસ શાનસે પોહચા યહાં
ગુલશીરમનકે ઉસ ઘડીં,
કયસી બની આકર ખડી
ઓર યે કરે યું વલવલા,
ઓર યે કરે યું ઝલઝલા
યે કામ નઇ નાદાનકા
યે કામ હુએ કોઇ રાંડકા
ગુલશીરમનકો ઉસ વકત,
ઉઠ બૈઠા અબ તુમ નેક બખ્ત
પાની કહા તમ દો મુજે,
પાની પીલાઉં ના તુજે.
કયા હુએ સબબ મુજકો કહો
તમ ઠગ યકીં હો ચુપ રહો.
કીસને સીખાયા હયે તમેં,
ગાફીલ હુએ સારે હમેં.
યા ચોર હો તમ સચ કહો,
જયસા ગમેં વયસા કહો.
દીલકી હકીકત તમ કહો;
જો કુછ હોવે મુજકો કહો;
અપની હકીકતકો અયાં,
બુજો તુમી અય જાનેજાં
મંયે વહાંકા હું સોદાએગર
બુજો તુમીં અય દીલ જીગર.

માદર પીદર મેરે. નહી બીબી મીયાં મે દોજને,
બીબી ઉમરમેં હે બડી જોડા સો કહો કયુંકર બને.
મુજસે કયા ઉસને દગા આખીરકો મુજ ભેજા સફર,
સાંમાન સબ તય્યારકર મે લે ચલા ચાકર નફર.
ફીર ઉન મુજે યુંકર કહા લાવો ચરીત ખાતીર મેરે,
તીરયા ચરીત મેં લીખ રખા એક રૂકઆ બેહતર લે કરે.
ઇસ શાહેરમેં આયા ચલા બેપાર ફીર કરને લગા,
ફીર મેં બુલાયક શખસકો તીરયા ચરીત ઉસકને મંગા.
વો શખ્સ ફીર મુજ લે ચલા આયા દદા શમસુકે ઘર,
આકર પડાથા જાલમે ભાગું કહાં મેં અબ કીધર.
મેરે તરફસે ખત લીખા તબરેઝશાહકો કર મકર,
ગુલશીરમન બોલો સુખન તકસીર મેરી કયા જીગર.
શમસુને ખતમેં યું લીખા બીબીતો મેરે તુમ રખો,
ગુલશીરમન કેહને લગી કયા મરગકી લજ્જત ચખો.
બીબી મેરી પુરબ શાહેર ફીર કયા મકર જાહીર કયા
મુજકો બનાકર ઇસ્તરી ફીર હાથ શાહ પકડા દયા.
તબરેઝશાહ શીરીં જલીલ દોનોને મીલ કીતી ફીકર
રૈશન કુંવરકો તુમ રખો હે દોસ્ત તુ મેરા જીગર.
શીરીં જલીલ અસવારકર લાયા તુમ્હારે અબ ઘરૂં,
આકર પડા મેં કેદ અબ યા તુમ જીલાઓ યા બરૂં.
તીરયા બરીત યે જાનના હરગીઝ ન પડતા ઇસ મને,
અબ તુમ મુજે કેહતે તો ઠીક કુછ યહાંસે હુએ મેરેકને.
તુમ જાદુગર મુજકો કહો મેં કુછ ન જાનું યા ઈલાહ,
રોવે લગા ઝારે યહી યારમ જુમલકા કર ભલા
રૈશન મીયાં. રો રો કહે યારબ રખે તુ આબરૂ,
તેરા વસીલા હો મુજે તુજસા નહીં કોઇ ગુરૂ.
ઇસમેં ઇશારા હો બડા બુઝો તુમી અય દોસ્તાં,
રબકો જીવે બુઝા યહી હક ફીર દીખાવે ન્યામતાં.
ઉસકી ગરીબી દેખકર કદમાં ઉપર આકર પડી,
ખીદમતમેં તુમ મુજકો રખો ફરમાઓ મુજકો ચાકરી.
તુમ હુસ્નઅપનજયસે એક હે મહેબુબ મન મત તુમ કુટો,
ફીર મુખકો ધોયા હાથસે અબ દમ શુકરકા તુમ ભરો.
અબ બાપ મેરા છોડકર તુમકો ગયા જો ઘરમને
ગુલશીરમન ખુશ કહો કહી અબ મુજકો નઇ થાખાકીતે.

તબરેઝશાહેકે હુકમસે તુમ તો રહે મેરે મહેલ,
મત ખોફ કુછ દીલમેં કરો અબ તુમ રખોકરમુજબહેલ
આશક સો ફીર કેહને લગા મઅશુક મએ કયુંકર મીલું
સરપર તેરે હેગા મરદ મએ દુખ મને ફીરકર ચલું.
મઅશુક ફીર બોલી સુખન નાહક કલક મુજપર ચડા.
મુજકો ખુદાકી હુએ કસમ ઉસપર નહી કુછદીલ મેરા.
મઅશુક આશક કોલકર પકડે વસીલા હક ચકી,
રોશન મીયાં બોલા સુખન ખુશ રખ તુ અય હકદીલસની
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનાં ઇશકમેં ખુશ રહે,
ગુલશીરમન કેહને લગી દેખો ચરીત ઇસકો કહે;
કીતક મુદત ગુજરે પીછે આયા સો ફીર ઉસ્કા મરદ,
રોશન આયાં ગુલશરમન પસ ઇશ્કમેં હોગએ સરદ.
ગુલશારમનકે મરદકા યા નામ ઉસ ગુલફીલ શીર.
ઉસકી હકીકત ફીર કહું તબરેઝશાહકે દો વઝીર.
ગુલફીશીર આકર મીલા ફીર શાહસે ઉસ વકતમેં,
ફીર પાદશાહ કેહને લગા તુમ આએ અબ હો બરસમે
ગુલફીલશીર યુંકર કહા હું શાહ મન અમનોઅમન.
ફીર બાદશાહ કેહને લગા ખીલવતમે બેઠે તીન દીન.
એક પાદશાહ શીરી જલીલ ઓર તીસરા ગુલફીલશીર,
તીનોં સો બેઠે એક મકા કોઇ ગૈર નઇ ઉસજગઅમીર.
જો કુછ સફરકા હાલ સબ ફીર શાહસે ઝાહીર કયા,
ગુલફીલશીર ઉસ વકતમેં જો કુછ અથા સો કેહ દીયા
ફીર પાદશાહ કેહને લગા અપને વઝીરોંસે કલામ,
રોશન કુંવરકો કહાં રખું બાલે સો શાહ શીર નેક નામ
ગુલશીરશીર કેહને લગા રોશનકુંવર ફીર કોન હુએ,
શીરીંજલીલ બોલા સુખન સૌદાએગરકો અહલ હુએ.
ફીર બાદશાહ કેહને લગા ખીદમતમેં હુએ બાબીતેરી.
ઉસકો અકેલી છોડકર કયું આકરે ખીદમત તેરી.
ગુલફીલ ફીર કેહને લગા કુછ ફીકર દીલપર મત રખો,
ઇસકો અકેલી નઇ રખું મત ગમકા દરયા તુમ ચખો,
ખાતીર તુમ્હારી હુએ મુજે બોલા સુખન અયજહાંપનહ,
બુજો મોહોબ્બાં ફીકરકર કયાં યે સબબ નાદીર બના.
તબરેઝશાહ ખુશવકત હો કેહને લગા સદ આફરા
લાયક હો તુમ હરકામમેં દોનો મેરેહો દીલબરી

૧૭૩૫

ફીર પાદશાહસે લે રજા ગુલફીલ ફીર આયા મહેલ
અબ દીલ લગાકર તુમ સુનો ફીર જુલમ ક્યા કરતી બહેલ
બીબીને તબ ખુશ વક્ત હો ઉનકો ઉતારી મહેલસે.
ઉમ્મેદ હુએ દીલમેં યકી ખુશીયાં કરૂગા આહેલસે
ગુલફીલ ફીર કેહને લગા બીબીકે તઇ સુકર કલામ.
રોશન કુંવર વો બહેનકો જાકર કહો મેરા સલામ.
ખાવીદને ફીર દી થી રજા બીબીકે તઇં આર દોસ્તાં
બીબી ચલી ખુશ વક્ત હો અબ ક્યાકીકરહુએદીલઆયાં
ગુલશીરમન આકર ખડી રોશન મીયાંકે પાસ આ,
રોશન મીયાંકો ધ્રુજતે દેખી અભી બોલે સો ક્યા
રોશન મીયાં ડરને લગા ગુલશીરમનકે સરદસે.
ગુલશીરમન બોલા સુખન આશક મરગા દરદસે
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયાંકો તપ ચઢી
ગુલશીરમન કેહને લગી બાઝી મેરી ખાલી પડી
ગુલફીલકી દેહશત સતી રોશન મીયાં હોગએ ખફ
ગુલશીરમન રો રો કહે મુજકો મરદસે નઇ નફા
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયાં હોગએ ગરમ.
ગુલશીરમન રો રો કહે તુજબાન નકોઇ મુજે મરમ
ગુલફીનકે આને સતી રોશન મીયાં હોગએ ઝરદ,
ગુલશીરમન રો રો કહે હૈ હૈ અયસા નઇ કોઇ મરદ
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયા હોગએ ઝરદ
ગુલશીરમન રો રો કહે હુએહુએ હુએતુમકયુઉદાસ
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયાં બેહદ ડુરા
ગુલશીમન રો રો કહે અય ફીલ તેરા હો બુરા
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયાં હોગએ નરમ
ગુલશીરમન રો રો કહે આશકતુજે ક્યા હુએ શરમ
ગુલફીલકે આને સતી રોશન મીયાં બેકલ હુવા,
ગુલશીરમન રો રો કહે યે ફીલ વહાં કયું ના સુવા.
ગુલફીલકે આને સતી આશક પરેશાં હાલ હુએ,
ગુલશીરમન રો રો કહે હમ ફીલકા જંજાલ હુએ.
ગુલફીલકે આને સતી આશકને અન પાની તજા,
મઅશુકમન રો રો કહે અબ તેર ઘર મુજકો લીજા.
મઅશુકમન રો રો કહે અંખ્યાં ઝરા તુ ખોલ લે,
ખીદમતમને આ હું ખડી તુ ખુબસતી કુછ બોલલે.

[illegible] ફીર રો રો કહે | મુજ દરદકી કર તુ દવા
તુ [illegible] અબ હુશયાર હો | તુજ સંગ રેહના મુજ રવા
રોશન ગોમાં હુશયાર હો | કેહને લગાઅય દીલ જીગર
મુજકો અકેલા છોડકર | તુમ હોગએ અબ બે ફીકર
ગુલફીશ હમારે રીઝકમેં | આકર પડા તુમ કયા કરો.
તુમ હમ અપનઅબ એકહુએ | મહેબુબમન તુમ મત કુડો,
તુમ કહો તો મારૂં ઝહેર દે | તુમ કહો તો મારૂં સેરકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો રાખું કેદમેં | યા કહે તો રાખું આકારજકડ
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર.
તુમ કહો તો ફાંસી દું ઉસે | યા કહો ડાલું ખીચકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો કાઢું શીસકો | યા કહોતો જા મારૂં ખંજર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો ડાલું આગમેં | યા કહો તો મારૂ તાક કર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો ફીલ આગલરખું | યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહોતો ફીલ આગલ રખુ | યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે | ગુલફીલપર કયાહુએ નઝર,
યે દરદ સબ ઝાહીર કીએ | જો ચાહે સો જારી કરૂં,
બોલો સુખન મહેબુબમન | તુમ હુકમ પર એ શર ધરૂં
આશક કહા મહેબુબમન | મએં કુછ ન જાનું ઇસ મને
મેરી તુમ્હારી અબ શરમ | રાખે ખુદા ઇસ મહેલમેં.
મેરા હુકમ તુમપર નહી | હેગા હુકમ તુમ મુજસહી.
તલવાર દો ઓર મ્યાન એક | યે બાત હમ આખીર કહી.
યા ફીલકો જીતા રખો | યા મુજ રખો મઅશુકમન
કુરબાન હું તુજ નામપર | જલદી કરો શીરી દહન
ગુલશોરમન ગુસ્સા હુઇ | ખાવીદ ઉપર અય દોસ્તાં
કયા ઇસ્ક હુએ જાને બલા | હક મકરસે દેવે અમાં.
યે ઇશ્ક હુએ સબરો નીરા | ઇસદો મેહર નહી કોઇકી,
ગુલફીલપર અફસોસ કરૂં | મારે બીના નઇ સોઉગી.
જબ વકત રાહતકા હુવા | તબ રાત ગુઝરી એક પેહર,
ગુલશોરમન જાકર ખડી | કુછ દીલમેં નઇ ઉસકે મેહર.

ગુલફીલ સોયા બે ખબર ઉસને લીયા સર કાટકર
હય હય બીચારા મરગયા દેખો મોહેબ્બતાં ફીકરકર
રોશન મીયાંકે વાસ્તે ખાવીંદકો મારા જીવસે,
કયા દીલકે તંઈ બેદીલ કયા ગુલશીરમનસે પીવસે.
ઉસકો ખુદા જન્નત રખે ઉસને કરી દોઝખ કુબુલ,
કયા કયા નસીબોંમેં લીખા બુજે ખુદા બુજે રસુલ.
આખ્હી રૈનકે દરમીયાં ઉસકો દફન ઘરમેં કયા,
મઅશુક આશકને ઇસે દર ખાકોમેં ઉસકો કયા.
આશકકે તંઈ કેહને લગી મેહબુબમન કયા હયે ખબર,
ખાતીર તુમારે વાસ્તે મયેને કયા યે સબ મકર
ઘર બાર સબ ઝાયા કયા મંયેને તુમ્હારે નામ પર,
તકદીરમેં મુજ યું લીખા આઇ તુમ્હારે કામ પર.
અબ તુમ અપન દો એક હૈં કોઈ તીસરા નહી ઈસ ઘડી,
લેકીન હકીકત ફીર કહું મહેબુબમન તુમ દીલભરી.
તુમકો નીકાલું મહેલસે તુમ જાઓંઅબ જલદી કહા,
મઅશુક ફીર બોલી સુખન અય દોસ્ત વકત થોડા રહા.
શમસુ દદાકો જા કહો અય દોસ્ત તમ મેરા સલામ.
ઝાહીર હકીકત સબ કરો જો કુછ બી ગુઝરા ઇસમુકામ.
સારી હકીકત કેહ પીછે ફીર બાદઝાં બોલો કલામ.
જલદી તુમ્હી મુજ લે ચલો ઝાહીર કરો મેરા સો નામ.
સોદાગ્ગર મુજકો બના શમસુ દદા તુમ અબ ચલો,
ગુલશીરમનેને યું કહા યે મકરકર મુજસે મીલો.
શમસુ દદાકો સાથ લે આવો શો તુમશાહકે મહેલ,
ફીર બોલયો મહેબુબમન બખશો તુમ્હી મેરે અહેલ.
તબ પાદશાહ ભેજે બુલા જબ મંયે કરું યું ઝલઝલા.
રોશન કુવર બીબીકે તંઈ ગુલફીલ અબ લેકર ગયા.
હીકમતકા હમેં યે કાયદા બુજો મેરે જાની જીગર.
ફીરકર હકીકત તુમ સુનો અયદોસ્ત તુમ બાયક દીગર.
જબ રાત એક પીછલી પેહેર તબતક કીએ યે ગુફતગો,
ગુલશીરમન રોશન મીયાં દેનાં કરે યે જુસ્તો જો.
ફીર એક દરીચા કર દયા દીવારમેં ઉસહી ઘડા,
ગુલશીરમન બોલી સુખન આશક સીધારો ઇસ ઘડી.
રોશન મીઆં ખુશવકત હો નીકલા દરીચેસે બહાર,
મઅશુક ફીર કેહને લગી આયો શીતાબી ગુલઉઝાર

આશક કહે મઅશુકકો રૂહીયો ખુશીસે રાત દીન
તીસબાદ રૂખસત હો ચલા યે સબ સબબ મુજા નકીન.
રોશન મીયાંને ઝુદતર જા હાયસે દસતક દયા.
શમસુ કહે તુમ કઉન દહો તબફીર સુખન યુંકર કહા.
મેરા ઈસમ રોશન મીઆં શમસુકે તંઇ ખુશ હો કહે,
બોલી દદા ફીર યે સુખન ઈતની મુદત તુમ કહાં રહે.
રોશન મીયાં ખુશવકત હો બેઠે દદા શમસુકને,
શમસુ દદા કેહને લગી કહો હાલ કેયા હયે દીલમને.
રોશન મીઆં કરને લગા અપની હીકતકો અયાં,
મઅશુક આશક દો મને ઉન બદચ શમસુ દરમીયાં.
આશકને બોલી તબ ઝબાં મઅશુકકી ફુરકત મને,
શમસુ દદા તુમ છોડકર મુજકો ગએ જબ શાહુકને,
ફીર પાદશાહ મુજ સાથ લે અપને મહેલ પાનીબ ચલે
ફીર મહેલમેં જો અહેલ થી મુજ દેખકર સબ તલમલે.
બેગમને ફીર ગુસ્સા કયા તબરે શાહ પર ઉસ વકત,
લેકીન વો શાહ ગાફીલ અથા બસ છોડકર અપના વખત
ફીર પાદશાહ લાચાર હે મજલીસ મને કીતી ઝીકર,
બીબી કુંવર કીસકે મહેલ રાખું મયે અબ કરકરફીકરને.
શીરીં જલાલ શાકકાલઝીર તસલીમ કર ઉન યું કહા,
કુછ ફીકર મત દીલપર રખો એક મહેલહુએઅબ બેબહા.
ઉસ મહેમેં દુખતર મેરી રેહતીહયેઅબવહાં રોઝો શબ
ખીદમત કરેગી રીત દીન તહકીક બતલાયા સબબ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગા જલદી તુમી લે જાઓ અબ,
ઉસ મહેલમેં તુમ છોડકર જલદી યહાં તુમ આવો અબ.
ખુશ વકત હો મુજ લે ચલો શમસુ દદા ઉસ મહેલમેં,
શમસુ દદા કેહને લગી કયા કુછ ઈશક થે મહેલમેં.
શીરીં જલીલ મુજ છોડકર ફીર ઉઠ ચલા શાહકે તરફ.
ગુલશીરમન ખીદમત કરે જો મુખસે નીકલે મુજ હરફ.
રોશન મીઆં ગુલશીરમન દોનોં ખુશી હોકર રહે,
ફીર રાતબાપ હેચી શીતાબ દોનો ફરશપર સો રહે.
મયે સોગયા ફીર બેખબર લકીન ઉઠી વો જાગકર.
ગુલશીરમનને ઉસ વખત બુજા મરદ તહકીકકર.
ફીર મુજકો ઉસને દી જગા કેહને લગી યુંકર કલામ,
અય ઠગ હકીકત કેહ મુજે બતલા મુજે તેરા સો નામ.

અવ્વલસે ફીર આખીર તલક   સારી હકીકત મંયે કહી,
મેરી ગરીબી દેખકર   મુજ ઉન્હેં કરકર સહી.
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર   બેહદ કરમ ઉસને કયા,
ગુલશીરમન કેહને લગી   કુરબાન હુયે મેરા જીયા.
મઅશુક આશક મીલ ગએ   બુજા ચરીત તહકીક કર,
ખુશહાલ હુયે હુમ રાત દીન   અબતક ન કોઇ જાને મગર.
કીતની મુદત ગુઝરે પીછે   ગુલફીલ ફીર આયા ચલા,
મંયે ચુપ રહા ફીર મહેલમેં   ગુલફીલસે મંએનહી મીલા.
ગુલફીલ તબ ઉસ વકતમેં   બીબીકે તઇ યું કર કહા,
રોશન કુવર બીબીકે તંઇ   જાકર કહો મેરી દોઆ.
ખાવીંદસે રૂખસત હોકર   આઈ સો જબ મેરે કને,
મુજકો પુજારા ઉસ ઘડી   મયે તો ડરા ફીર દીલમને
મુજકો પુજારા ઉસ ઘડી   બેહદ સો ફીર ચડને લગા.
મઅશુકને ઉસ વકતમેં   છાતી સતી મુજકો લગા.
તુમ હુમ અપનઅબએકહુંયે   મહેબુબમન તુમ મત કુડો
હો જાએગા જીવ કલ ઉથલ   જાની મીયાં તુમયું કરો.
તુમકો મેરી છાતી સતી   હરગીઝ ખુદા મયે*ના કરૂ
મઅશુક જબ મુજ યું કહે   તબ મંયે શુકરકા દમ ભરૂ
શમસુ દદા કહાંતક કહું   ઉસકી સીફતકા મંયે બયાં
કુરબાન હુએ મુજ નામ પર   બેશક યકી હુએ વો અયાં
ફીર બાત મંયે તુમકો કહું   શમસુ દદા તુમ બુજયો.
મઅશુક ફીર મુજ યું કહી   આશક તુમી મત ધુજયો.
ગુલશીરમન ગુસ્સે હુઈ   ખાવીંદ ઉપર ઉસ વકતમેં.
મુજકો અકેલા છોડકર   મારા ખંજર જા હલકમેં
ગુલફીલ તો ફીર મર ગયા   આંધહી રયનકે દરમીયાં
શમસુ કહે કોઇ જાનતા   યા નહી કહો રોશન મીઆં
રોશન મીયાં ફીર યુ કહે   કોઇ જાનતા નઇ ગૈર અબ
હુમ દોનો મીલકર ખાકમેં   નેસકો મીલીયા નીમ શબ.
ફારીગ હુએ જહબ દફનસે   ગુલશીરમન ફીર યું કહી,
સોગંદ હુએ મુજકો ખુદા   યે સબ હકીકત હુએ સી
શમસુ દદાકો જા કહો   યે સબ સબબ જલદી સતી
પીછે કહો મેરા સલામ   યે હુએ હમારી દોસ્તી.
ફીર મુજકો ઉસને યું કહા   સૌદાગેર બનઆહો તુમ,
અય આશકો મહેબુબમન   ઇસ મકરસે મુજ પાવો તુમ,

ફીર પાદશાહસે આ મીલો
અય મેરે જાની એક દમ,
આખીર અપન અસ વકતમેં
લૈકીન તુમી દો દીનમે ગમ.

ફીર પાદશાહ ઉસ વકતમેં
બીબીકે તઇ ભેજે બુલા.
શીરીં જલીલ હુશયાર હો
આવે મહેલ અંદર ચલા.

ફીર બાપ આ મુજ યું કહે
રોશન કુંવરકો સેજ દો,
મએં બાપકો યુકર કહે
જહાં ચાહે વહાં જા ધુંડ લો.

ઇતના સુખન કેહકર પીછે
રોઉંગી તબ મંએ ઝાર ઝાર,
તબ બાપ મુજ યુંકર કહે
ગમગીન કયું હુએ ગુલઉઝાર.

જબ મએં કહુંગી બાપકો
બેટા તુમ્હારા લે ગયા,
મએ સો રહીથી બે ખબર
બીછવા મુજે યુ દે ગયા

પોહુંચા બયાં ઉસ હદ તલક
રોશન મીયાંકે દરમીયાં,
શમસુ દદા કેહને લગી
અબ બસ કરો રોશનમીયાં.

રોશન મીયાં મોકુફ કર
બૈઠે દદા શમસુકે ઘર,
અબ ફીર હકીકત તમસુનો
અય દોસ્તાં બા યક દીગર.

રોશન મીયાકો ફીર કહે
શમસુ દદા સૌદાગર,
ચીરા બંધાયા બે બદલ
એક લખકી કીમતકા મગર.

જામા પેહનાયા ખુબતર
પકેકા બંધાયા ઝરઝરી
રોશન મીયાકે નામપર
શમસુકો કયા હુએ દીલબરી,
જોડકી કીમત કયાં કરૂં
ગુમ હુએ યહાં મેરી અકલ.
હીરે લગેથે સર બસર
ઉસમેં જડી મોતી લઅલ
કલગી જો સર ઉપર રખી
સૌદાએગર અયેસા બના.

ઉસકી સીફતમએં કયા કરૂ.
ગોયા કે વો દુલા બના
થા ખુબસુરત વો અસલ
લેકીન બના ફીર નાદરી
ઉસકી સીફત મએ કયાં કરૂં
શરમાએ હુરાં જીન પરી.

રોશન મીયાંકે વાસ્તે
શમસુને ફીર ઘોડા લીયા
ઝેહર પહેનાંયા ઝર ઝરી
બુરરાક જયસાથા કયા.

થા ઝીન રૂપેકા ઉસે
ઓર થા જડાઉમેં જડા,
કુછ ઝુઠ નઇ હુએ ઉસ મને
જો કુછ કે હુએ સબ હુએ ખરા
હુએકલ પેહનાઇ ગુલ મને
ઘોડેકે તઇ ફીર બાજતી,
આવાઝ અયસા થા બુલંદ
જયસી કે બીજલી ગાજતી.

ઘોડેકે તઇ તય્યાર કર
ફીર કર રખે ચાકર નફર,
બુજે મોહોબબાં દીલ જાને
યે સબ ચરીતકા હુએ મકર.
અસબાબ સબ તય્યારકર
શમસુ દદા કેહને લગી,
રોશન મીયાં કેહને લગી
હુએ જીસ જગા તેરી સગી.

રોશન મીઆં ખુશ વકત હો   અસવાર ફીર હોને લગા,
શમસુને ફીર ઉસ વકતમેં   રૌશનકે તઈ છાતી લગા.
રૌશન મીઆં અસવાર હો   ચલને લગા જબ શાહ કને,
શમસુકે તંઇ આગલ કયા   કયા માહની હયે તુજ કને
અવ્વલ મકર તુમને કયા   મુજકો બનાકર ઇસ્તરી.
અબ ફીર અમલ મુજકો બના   લે જાવે કયું કર ગોહરી.
શાબાશ રે શમસુ દદા   તેરા ન બુજે કોઇ મકર,
તેરા હોવે જગમે ભલા   તુને કરી મેરી ફીકર.
મુજકો ચરીતકી અબ ખબર   મઅલુમ હુઇ શમસુ દદા,
તુજકો ખુદા જીતા રખે   દાયમ મેરી યે હુએ નીદા.
તેરા જવાબ હીકમત સતી   ગુલશીરમનસે મંયે લ્યા,
એહુસાન હુયે મુજપર તેરા   શમસુ તેરા હોવે ભલા.
તુને મજે મઅશુકસે   અયસા મીલાયા સીમોઝર.
કુરબાન હુએ તુજ નામપર   શમસુ તેરા હોવે ભલા.
મારગ દીખાયા તુ મુજે   શમસુ દદા મેરી અમાં,
અબ ફીર મુજે તુ લે ચલી   કીસ શાનસે પ્યારા બના.
બાલીગ મુજે તુને કયા   શમસુ દદા મુજકો તુમીં,
બુજા મંયેને તહકીક કર   જબસે મીલે દાનાં હુમીં.
રૌશન મીઆં કર આજઝી   ફીર ચુપ રખે અપની ઝબાં
સમસુસો ફીર કેહને લગે   તીરયા ચરીત તુમકો ગુમાં.
તીરયા ચરીત તુમકો ગુમાં   યા નઇ ગુમાં રૈશમીયા,
શમસુસે ફીર ઉસ વકતમેં   આશકને ફીર બાતાં કયાં.
મંયે ચરીત નઇ થા જાનતા   કુછ ચીઝ હયે યે બેહતરી.
મઅલુમ અબ મુજકો હુવા   કયા હુએ ચરીતમે બેહુતરી.
શમસુ દદા રૌશન મીઆં   બાતાં કરે રાહમેં ચલે,
મોકુફ કર ફીરં યે સુખન   ફીર બાત આગે લીખ ચલે,
દેવલ શાહેરકે લોગ સબ   પુછે કે ફીર યે કોન હુએ,
સબકો કહે શમસુ દદા   ઇસકો પેહછાને કૌન હુએ.
તબ સબ કહે મઅલુમ નઇ   હુમકો કહો શમસુ દદા,
રૌશન કુંવરકા યે મરદ   આયા કરઝ કરને અદા.
સબ લોગ હયરત હો રહે   રૌશન મીઆંકો દેખકર
કેહને લગે સબ આપમેં   કયા શાન હયે દેખો મગર.
ચાકર નફર અસબાબ સબ   આકર મીલે દરબાનસે,
શમસુ દદા રૌશન મીઆં   કેહને લગે ઇસ શાનસે.

શમશુ સો ફીર કેહને લગી દરબાંસે ઉસ વકતમેં,
હુસકો રઝા હુવે યા નઇ સચ કેહ તુ અબ જાવે હમેં,
દરબાન ફીર કેહને લગા મંયે શાહસે ઝાહીર કરૂં,
જો શાહકા હોવે હુકમ ફીર બાત મંયે ઝાહીર કરૂં,
શમશુ દદા રોશન મીઆં ચાકર નફર અસબાબ સબ,
સારે ખડે રહે ઉસ જગા દરબાં ગયા હુએ બેઅદબ
ઉનકો ખડે દરવાઝે પર કરકે ચલા દરબાન જબ,
શમશુ દદાકી અબ ખબર જાકર કરે દરબાન તબ,
તબરેઝ શાહકો દેખકર તસલીમ ફીર કરને લગા,
બઅદઝ હકીકત ફીર કહી શમશુકી ફીર માંગી રઝા.
તબરેઝ શાહ બોલે સુખન શમશુ દદા કહાં હુએ કહો,
શમશુ દદાકો એકલે લા મેરી જાનીબકો બુલા,
દરબાન ફીર તસલીમકર કેહને લગા ફીર યે કલામ
રોશન મીયાંભી સાથ હુયે ઉસકાભી ફીર બોલે કલામ
રોશન મીયાંબી હુયે રઝા યા નઇ રઝા હુયે જહાંપનહ,
ફીરકર ચલુ જો હુકમ હો ફરમાવે તુમ યા બાદશાહ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે ઉસ વકતમેં દરબાનકો,
રોશન મીયાં ફીર કઉન હુએ ઝાહીર કરો ઉસ નામકો.
દરબાન ફીર કેહને લગા સાહેબ કરો સઅલુમ તુમ,
રોશન કુંવરકા યે મરદ અપના કરો એહસાન તુમ.
ફીર પાદશાહ ઉસ વકતમેં કેહને લગે ખુશવકત હો,
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લે આવો તુમ ખુશવકત હો.
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લેને ચલા અય દોસતાં.
હાલી મવાલી સાથ લે લેને ચલા ગુલબોસતાં.
શીરીં જલીલ દરબાનસે કેહને લગા જાવો તુમહીં,
ઉનકો ખબર જાકર કરો આતે હુયે તુમ પીછલ હમેં
દરબાનકો દેતે રઝા શીરી જલીલ ઉસ વકતમેં
દરબાન રૂખસત હો ચલા ખુશ વકત હો જબ દીલમને,
આયા ચલા અપને જગા દરબાન તો તબ ઉસહી ઘડી.
દેનોંકે તઇ કેહને લગા જો શાહ કહેથે દીલ ભરી
દરબાન ફીર કેહને લગા શમશુ દદા હુશયાર હો.
શમશુ સો ફીર કેહને લગી કહો કયા ખબર હુયે મુજકહો
દરબાને શમશુકો કહા હુશયાર હો કયું સોરહી.
શીરીં જલીલ અસવાર હો લેનેકો આવેગા અભી.,

શગસુ દદા રોશન મીઆં દોનોં સો દીલમેં ખુશ હુએ.
ક્યા ક્યા ચરીતમેં હુએ મકર તબરેઝશાહ ગાફીલ હુએ,
દરબાનકે કેહને સતી દોનોં સો બયેઠે ફરશ પર,
ફીર દીલમેં દોનોં ખુશ હુએ ગોયા કે પોંહચે અરશપર.
એક દો ઘડી લેહુજે પીછે શીરીં જલીલ આયા ચલા,
રોશન મીઆંકો દેખકર શીરીં જલીલ આકર મીલા.
શીરીં જલીલ રોશન મીઆં દોનોં મીલે ખુશ હોએકર,
આપસમેં યે બાતાં કરે દેખો મોહબ્બતાં ફીકર કર.
શગસુ દદા ઉસ વકતમેં તસલીમ કર ઔર યુ કહ્યા,
રોશન કુંવરકો સોંપ દો યે બાત સુન ચુપ હો રહા.
શીરીં જલીલ કહને લગા અબ શાહને જલદી ચલો,
ફીર પાદશાહકે રૂબરૂ જલદી તુમી આકર મીલો.
રોશન મીઆંકો સવાર કર શીરી જલીલ ફીર લે ચલા,
આલીજાહરસુલ શાનસે ફીર પાદશાહસે આ મીલા.
રોશનમીઆંકો દેખકર સબ લોગ યું કેહને લગે,
રોશન કુંવરકા યે મરદ ગોયાકે દુલહનકે સગે.
દેવલ શાહેરકે લોગ સબ શગસુને ક્યા વહેશી કીએ,
હયે હયે ન કોઇ બુજે મકર ઝાહીરમેં સબને દીલ દીએ.
દેવલ સહેરકે શાહેરમેં શગસુ મીસલ નઈ દુસરા,
ઉસકી અકલકે રૂબરૂ કોઇ નઇ કે આ હોવે ખડા.
શગસુ દદા રોશન મીઆં દોનોં સો ફીર શાહસે મીલે,
સુન્યો મોહબ્બતાં ફીકરકર ફીર બાત આગે લીખ ચલે.
રોશન મીઆં તસલીમ કર લાગે ગલે ફીર શાહકે
ફીર બઆદઝાં બોલે સુખન લાયક હો ઇઝ્ઝો જાહકે.
આપસમેં ફીર યે ગુફતગો દોનોં કરે સાહેબ જમાલ,
તબરેઝશાહ રોશનમીયાં દોનોં મીલે સાહેબ કમાલ.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન લાયક તુમીં હુએ દાસબરી,
મઅલુમ મુજ અવ્વલ હુવા ક્યા કુછ લીખા થા બેહતરી.
રોશન મીઆં ફીર યું કહે ખીદમતમેં પોંહચાહયેગુલામ
ફીર ફીર કરે યે આજીજી ઇસ શાનસે બોલે કલામ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે હમરાહ રહો તુમ રોઝો શબ,
યે સબ તુમ્હારા હુએ મુલક ફીર ક્યા રખો દીલકી તલબ.
રોશનમીઆ ઔર પાદશાહ દોનોંકદીલ રોશન હુએ,
શગસુ દદા ક્યા હુયેગા મકર તબરેઝશાહ ગાફીલ હુએ.

રોશન મીઆંકો સાથ લે ભીતર મહેલ જાનીબ ચલે,
ખીલવતમેં બયેઠે દો જને કોઇ ગૈર નઇ યે એક લે.
શમસુ દદાકે મકરસે મીલ ગએસોજીું શીરોશકર,
ઝાહીરમે કયા હુએ દીલબરી બાતીનમેં કયા હુયેગા મકર.
ફીર પાદશાહને હુકમ કરે ખાનેકો પકવાયા અજબ,
રોશન મીઆંને ઉમરમેં દેખાન કંઈ ખાયા હો કબ.
ખાનેકો ફીર તયાર કર આકર કીએ શાહકો ખબર,
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન ખાનેકો ખાવેં દીલજીગર.
રોન મીઆને ફીર કહા જો કુછ હુકમ ફરમાંબરી,
મયે રહું હુઝુરીમેં ખડા લાઝીમ હુએ તુમમેં સરવરી.
શાહકે જો ખીદમત ગારોને ફીર ઉનકે આ ધુલવાએ હાથ,
દેખો આઝીઝાં ફીકર કર ખાનેકો બયેઠે શાહકે સાથ
દોનોંકે આગે લા રખા ખાનેકો તબ ઉસહી ઘડી,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો કયા ઝુમલકી નદયાં ભરી.
રાશન મીઆં કેહને લગા સાહેબ કહા ખાઓ તુમ્હી,
મુજકો ઉઝર હુએ ઇસ ઘડી કયુંકર કહા ખાવે હમાં.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન કયા ઉઝર હુએ મુજકો કહો,
મહબુબ મન રોશન મીઆં કયા ઉઝર હુએ જલદી કહો.
રોશન મીઆં કેહને લગે બીબી નહી આતી નઝર,
મુદત સતી મુશતાક હું કુરબાન હુએ મેરા જીગર.
રોશન મીઆં તુમ મત કુડો ભેજું બુલાકર મંએ અભી,
રોશન મીઆં કેહને લગે ખાનેકો ખાવે હમ સભી.
શારીં જલીલકો ફીર હુકમ તબ શાહને જલદી કયા,
રોશન કુંવ-કો કર સવાર લાવો બુલાકર કેહ દયા.
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લેને ચલા. રોશન કુંવર,
જલદી સતી દોડા ગયા જયસા કે ગુંલ ઉપર ભંવર.
શીરીં જલીલકો કર વીદઅ દોનોં સો ફીરે ખાને લગે,
દેખો અઝીઝાં ફીકર કર કયા શાહકો હુયેગે ઠગ.
શાહકા બયાં મોકુફ કર આગે હકીકત ફીર લીખ,
સારી ઉમર હુવે ગુઝર તો ભી ન પુરા કર સકું.
શીરી જલીલ જાકર ખડા ગુલશીરમનકે મહેલમેં,
ગુલશીરમનકા કુછ મકર મઅલુમ નઇં કુછ દીલમને.
બાબાકે તઇં જો દેખકર રોને લગી વો સરબસર,
બાતીનમેંકયાહુએદીલબરી ઝાહીરમે કયા હુએગા મકર.

સરકો કરે પંજાકશી	સીનેકો મારે ફીર થપર
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા સકર
બાલ્યાં કને ફીર તારતાર	મારે નીસાનો સખ્ત ભર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
લોટે કબુતરકી મીસલ	જાને ન કોઇ ઉસકી ખબર,
બાતીનમે કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમે કયા હુયેગા મકર.
જોગન મસલ ફીર હો ગઇ	સીનગાર સારા તોડકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
સીસ ફુલ પટકા બરઝમીં	બહાના જું ગુસ્સે હોકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
સીનગાર સારા તોડકર	ઉસને મીલાયા રોયકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
બાલી કહાં બેસર કહાં	કરનફુલ ડાલી ઝોટકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
માલા કહાં ઓર ચંપા કલી	ઓર હાર ગુલ હેકલ કીધર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
બાજુ કહાં ઓર બંદ કહાં	સબકો છુપાવે કર હુનર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
હાથ પાંવ ખાલી કર દીએ	ઝેવર બના ઉસ વકત પર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	જાહીરમેં કયા હુયેગા મકર,
જોબન લુટાયા ખાકમેં	ગુલશીરમનને મકરકર.
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
રો રો કહે ગુલશીરમન	યે ઝીંદગી જાવે ગુઝર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
ઝાહીરમેં કયા હુયે ઝલઝલા	ઓર દીલમેં કયા શોરો શકર,
બાતીનમે કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
રો રો કહે બાબા મીયાં	કયું જાયગી સારી ઉમર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી	ઝાહીરમેં કયા હુયે દીલબરી.
બાબા કહે બેટીકે તઇ	ગમગીન કયુ હુયેગુલ ઉઝાર
જલદા સતી મુજકો કહો	રોતી કહો કયું તુમ ઝાર ઝાર.
ફીર બાપ યું કેહને લગા	ઝાહીર કરો અપના સબબ,
રોના તુમ્હારા દેખ કર	હયેરતમેં હું મેં બહોત અબ
ખુશવકતકતથે તુમ રાતદીન	અબ કયું હુવા દીલ બેકલા
હે હૈ તુમી બેઠા કહા	કયું છોડું તુમકો એકલી.

યા કીસને દેખા હુયે નઝર   યા કીન તુમા બોયે કીસી.
યા કીન તુમીં દેતા દગા   કયા બાત તેરે દીલ બસી
યા કીન તુમેં જાદુ કયા   યા કીસને તુમકો દુખ દીયા,
તુમ મત કહો મેહરુમઅમન   હુયે શાહ સરપર આવહ્યા.
મૈં પાદશાહકે હુકમસે   જો કહો સો સો હાઝીર કરૂં,
બોલો સુખન બેટા તુમીં   તુમ હુકમપર મૈં સર ધરૂં.
દેખો અઝીઝાં ફીકર કર   કયા દીલ હુવા હે બાપકા,
ઝાહીરમેં કયા ઝલઝલા   ઓર દીલ ઠીકાને આપકા.
રો રો કહે બાબા મીયાં   મુજકો નેહાયત દુખ પડા.
સાથી ન કોઇ મોલા બીના   કોઇ નહીં કે આ રેહવે રહા
ખાવીંદ મેરા અબ બેવફા   છોડકર ગયા બાબા મીયાં,
રોશન કુંવરકો સાથ લે   જાતા રહા મુજ કેહ બીનાં.
આપ્હી ગયા અચ્છા કીયા   બીબીકો લઇ વો લે ગયા,
ઇસ વાસ્તે બાબા મીયાં   રોતી હું મગેં યે દીલ જલા
શીરીં જલાલ યે બાત સુન   અપની અકલકો ખો ગયા,
હૈ હૈ કહાં ઢુંઢું ઉસે   કહું પાઓગા વો બે હુવા.
બાબા ઓર બેટી મહેલમેં   યે ઝલઝલા દોનોં કરે,
યા ઝેહેર ખાવે ઇસ ઘડી   યા કુબ કહી જાકર મરે,
મારે કટારી પેટમેં   દોનોં અપન ઇસહી ઘડી,
આપસ મને કેહને લગે   કયા બાત આ મુશકીલ પડી,
યે હુયે ઇસી તદબીરમેં   વાસેમેં આયા ચોબદાર,
જલદી સતી તુમ લેયસો   બીબી કુંવરકો કર સવાર.
ચોબદારસે ઝાહીર કીયા   જો કુછકે ગુઝરા ઇસ કદર,
ચોબદારસે કેહને લગે   અબ હો કરે હમ કયા ફીકર.
ચોબદાર ફીર કેહને લગા   કયા સોઓગે ચાકર નફર.
ગુલફાલ નીકલા રાતકો   મઅલુમ નહીં કીસકો ખબર,
ગુલશીરમન બોલી સુખન   કયા ચોરકા હુયે ઓતબાર.
ખીડકી તો કીયા દીવારમેં   નીકલા દરીયેસે બહાર
શીરીં જલાલ ચોબદારને.   દેખા દરીચે દોનોં સીલ,
આપસ મને કેહને લગે   હુયે હુયે ગએ યહાંસે નીકલ.
ગુલશીરમન કેહને લગી   મુજકો ખબર કુછ ના પડી,
મૈં સો ગઇ થી બે ખબર   નીકલે વો દોનો કીસ ઘડી.
હૈરાન હુયે તીનોં જને   બોલે કે કયા શાહકો કહે,
હૈ હૈ ગઇ સબ આબરૂ   રહકે જી કયું કર રખે.

સારી ઉમરકે દરમીયાં અયસા ન દેખા થા કહીં,
હરદમ મેરી યે હુયે દોઆ દાયમ સો વો ચલતે રહે.
ગુલશારમન ફીરકર કહી બાબા મીયાં યે કયા હુવા,
છે બરસ પીછે કાહેકો આયા યે વહાં કયું ના મુવા.
ફીર બાપ બેટીકો કહે બચપનસે પાલાથા ઉસે,
દુશમન હુવા વો ઇસકદર યે દુખ કહે જા કર કીસે
બેટી કહે બાબામીયાં પાલા ન હોતા તો ભલા,
રાહતસે રેહતે તુમ યહીં કયું સરપે યે આતી બલા.
ફીર બાપ બોલા યે સુખન બીબી કયા તકદીર હક,
મેરી ઉમરકે દરમીયાં ઉલટે ફીરાએ એ વરક.
બાબા મીયાં તકદીરસે નાહક કલક મુજપર ચઢા,
દેખા ન કુછ આરામકો જો કુછ રસમ હયે માજરા.
બાબા કહે બેટીકે તઇ મત તુમ કુડો અય દીલરૂબા,
રોના તુમ્હારા દીલ મને અયસા કે કાંટા હયે ચુબા.
બાબામીયાં કે હક મને માંગી દોઆ ઉન રોયકર,
તબરેઝ શાહકે રહેમકી હોવે યે બાબા પર ઉઝર.
બાબામીયાં ઓર પાદશાહ દોનોં મીલ ખુશ હોએ કર,
ઝયાફત કરૂં પબ પીકી બાદુ જલેબી ઓર શકર.
બાબા ઓર બેટી મહેલમેં બાતાં કરે હર હર નવી,
ચોબદાર ફીર કેહને લગા કુછ દીલકો રાખો તુમ કવી.
ઉનકા બયાં મોકુફ કર આગે લીખું શાહકા બયાં,
મઅશુક આશકકા મકર ખુજો તુમ્હો અય દોસ્તાં.
રોશનમીયાં ઓર પાદશાહ દોનોં સો ખા ફારીગ હુએ,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો કયા ઝુલસકે ઉબલે કુવે.
રોશન મીયાં કહતી સતી કેહને લગા યું શાહ અગલ,
હમ જાવે લેનેકો કહા કહાં હયે કહા ઉનકા મહલ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે ઇતની ભી કયા દીવાનગી,
ફીર દીલમેં યું કેહને લગે યે સબ તબઅ હે નાદાનગી.
ફીર પાદશાહને હુકમ કર બોલા કે તયયારી કરો,
રોશન કુંવરકી રાહમેં અપના કદમ બેગી ધરો.
ચાકર નફર અસબાબ સબ હાઝીર હુએ ખીદમત મને,
રોશન મીયાંકે સાથ અબ જાવો કહા સારે તુમે.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન કુતવાલ તુમ હમરાહ રખો,
જો કુછ કહા જાએ તુમેં તહકીક તુમ ઉસકો કહો.

રૌશન મીયાંકો દી રઝા
જલ્દી તુમીં આયો ભલા
રૌશન મીયા તસલીમ કર
આલી તજમ્મુલ શાનસે
રૌશન મીયાંકા દીલ યકીં
મઅશુકકી ફુરકત સતી
શોહરત હુઇ ગલયોં ગલી
દુલહનકો ફીર લેને યકીં
ગુલશીરમનકે મહેલમેં
રૌશન મીયાં અસવાર હો
શીરીં જલીલ યે બાત સુન
એક યક ઘડી ગુઝરે બ ન સ
હર હાલ પોહચે મહેલમેં
આપે સોબેઠે મહેલમેં
કુતવાલ ઓર રૌશન મીયાં
તીનાં સો બેઠે એક મકાં
રૌશન મીયાં કેહને લગા
જલદી સતી સોંપો મુજે
રૌશન મીયાં જલદી કરેં
દખો તુમીં અય તાલેઆં
શીરી જલીલ રો રો કહે
રૌશન મીયાંકે વાસ્તે
શીરીં જલીલ રો રો કહે
હૈરત સતી ખોયા ગયા
શરીં જલીલ રો રો કહે
શરમીંદા હું મેં ઇસ ઘડી
આંખોંસે ખું ગીરને લગા
દખો કીધર ઢુંડું કહીં
ચાકર નફર યે બાત સુન
જહાંતક ઉન્હોંકી હદ યકી
ના ઉમેદ હો સારે ફીરે
સુન્યો તુમીં અય દોસ્તાં
ગુલશીરમનકે મકરસે
આગે હકીકત ફીર લીખું

બોલેં જો શાહઅમનો અમન,
બીબીકો લેકર કર જતન.
લશકરકો લેકર ફીર ચલા,
કયસા ચરીત ઉસકો મીલા.
ખુશ વકત હો હરદમ બદમ,
ખુશ વકત હો ધરતા કદમ.
જાતે હયેં યે રૌશન મીયાં,
હરયક કહે અય દોસ્તાં.
કીન જા ખબર બેગી કહી,
લેનેકો આતા હયે અભી,
બોલા કે કયા અબ હોવે હાલ
કયું રાખુ અપનીસુદ સંભાલ.
રૌશન મીયાં ઉસહી ઘડી,
ઓરફોઝ સબ બાહેર ખડી.
ઓર તીસરાશાહકા વઝીર,
બોલે સુખન હરએક વઝીર.
બખશો તુમીં બીબી મેરી.
હમ જાવે દોનોં મીલ અભી
મઅશુકકી ફુરકત મને,
કયા કુછ મકર હયે દીલમને.
હયે હયે ખુદામેં કયા કરૂં,
કયા ચીઝલા હાઝીર કરૂં.
રૌશન મીયાંકે રૂબરૂ,
દુખતરને પાયા ખુબરૂ.
હયે હયે યે હક કયા હુવા,
અય બેવફાં યે કયા હુવા.
રૌશન કુંવરકે વાસ્તે,
યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
તાલાશકો દોડે સો જબ
મતલબ ન કુછ વો પાએતબ.
બાઝી સભી ખાલી પડી,
કયા હાલ ગુઝરા ઉસ ઘડી,
કોઇ ના હુવા મહરમ વહાં
અય દોસ્ત હયે વકતે ખીઝાં

રૈશન મીયાં ગુલશીરમન દોનોં હુએ ઉસકે હરીફ,
નઈ કુછ ખબર ઉનકી ઉસે દોનોં જો હયે ઝાતે શરીફ.
રાહ આહો ઝારીકે સબબ યે રાઝ સબ ઝાહીર હુવા,
રૈશન કુંવરકો સાથ લે ગુલશીલશીર ગાયબ હુવા.
રૈશન મીયાં દીલદીર હો કેહને લગા સદ આફરીં,
અય બેહયા યે કયા કયા યે કયસી મુજપર દીલબરી.
બીબી મેરી સોંપો મુજે મંયે કુછ નજાનું સાત પંજ,
અસલી વતનકો છોડકર પરદેસમેં ખીંચા યે રંજ.
માદર પીદર મેરે નહીં પરદેશમેં હું એકલા,
હયે હયે ગઇ સબ આબરૂ યે કયા હુવા હયે ઝલઝલા.
દેખો મોહેબ્બાં દોસ્તાં રૈશન કુંવરભી આપ હયે,
બીબી કહાં અપને શેહર ઓર કયા મકર બેતાબ હયે.
કુતવાલ હમરાહ થા યકીં ઉસને લગાયા ફીર ગલે,
અય જાનેમન રૈશન મીયાં તુમ હોગએ અબ એકલે.
મેં પાદશાહકો હાલ જા ઝાહીર કરૂં ઇસહી ઘડી,
પીછે ફીકર ઉનકી કરેં તુમ અપન મીલકર સભી.
ઈતના સુખન કહેકર ચલા કુતવાલ તબ ફીર ઝુદતર,
જાકર ખબર બેગી કરા શાહકો ઉને જોથી મગર.
રૈશન મીયાં દીલગીર હયે મંયેકયા કહું અયજહાંપનાહ
જો કુછ હુકમ હોવે મુજે ફરમાવો તુમ અય પાદશાહ.
તબ પાદશાહ બોલે સુખન હય હય કરેં અબ કયાફીકર.
રૈશન કુંવર બીબીકે તંઇ કહાં લેગયા મલઉન ખર.
કુતવાલ પર આયા હુકમ લાવો બુલાકર સબ તુમી,
પીછે અદલ બેગી કરેં ખાતીરમેં જો આવે હમેં.
કુતવાલ આ કેહને લગા અબ તુમ ચલો શાહકે કને,
શીરીં જલીલ દહેશત સતી લાગા સો દીલમેં ધ્રુજને.
ગુલશીરમન ઉસ વકતમેં બાબાસે યું બોલી કલામ,
બાબા તુમીં હીમ્મત રખો દીલગીર મત ફરમાવો કામ.
સારી ઉમરકે દરમીયાં હયે હયે યે મર આઇ બલા,
રૈશન કુંવરકે વાસ્તે હયે હયે તુમ્હારા દીલ જલા.
રૈશન મીયાં કુતવાલ ફીર દોનોં હુએ ગુસ્હે જું આગ,
શીરીં જલીલ ગુલશીરમન દોનોં ખડે જલકર જું રાગ.
કુતવાલ ફીર કેહને લગા જલદી ચલો શાહકે તરફ,
દોનોં કરેં આરે બલા ફીર મુખસે કયા બોલે હરફ.

શીરી જલીલકા ફકરેફર હમરાહ લીયા સબ ઘેર કર,
હેવલ મહેરકે શહેરમેં મઅલુમ હુઈસબકો ખબર.
રૌશન કુંવર બીબીકે તંઇ ગુલફીલ શીર લેકર ગયા,
રૌશન મીયાંકો દેખકર હર એકકે તંઈ આઈ મયા.
સારે શહેરકે દરમીયાં યે ગલગલા ઝાહીર હુવા,
ગુલશીરમનકે મકરસે રૌશનમીયાં માહીર હુવા.
હર હાલ આયે શાહકને શીરી જલીલ અય દોસ્તાં,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો કયા ઝુલમકી હુએ દોસ્તાં.
શીરીં જલીલ તસલીમકર રહા તબ હુઝુરીમેં ખડા,
તબરેઝશાહ. બોલે સુખન કુછ શરમ ના આઇ ઝરા.
તુને અમાનતકો મેરે કહાં ખોયા તુ અય બેહયા,
અબ લેઇસે રાઝી કરો જલદી તુ કર અય રયા.
હાઝીર ખડા હું ઇસ ઘડી જો ચાહો સો જારી કરૂં,
લેકીન નહીં બીબી કુંવર ઓર સબ યકીં હાઝીર કરૂં.
યા કહો તો સારા સીમોઝર યા કહો ગુલામી ખત કરૂં,
યા કહો તો દુખતર સાલેહા યા કહો હરમ હાઝીર કરૂં.
યા કહો તો લશકર દું ઇસે યા કહો વઝીરી ઇસ ઘડી,
બોલો સુખન મહેબુબ મન જો કુછ હુકમ ફરમાંબરી.
રૌશન મીયાં કહેને લગા બીબી મેરી સોંપો મુજે,
મંયે કુછ ન જાનું .ઇસ મને યે મુબારક હુએ તુજે.
ગુફતાર યે તુમ છોડ દો મુજકો નઇં હોના વઝીર,
કયા કુછ કયા હુયે તુમ મકર તુમહો અજબ યે દાવગાર.
ઇતના સુખન કેહ કર પીછે રો રો પુકાર આર ઝાર,
અય જાનેમન બીબી મેરી અય જાનેમન અય ગુલઝાર.
હરએકકે દીલમે ગમ હુવા યે બાત સુન કેહતે ખુદા,
માંગે દોઆ ઉસ હુકમને યારબ ન કર ઉસકો જુદા.
દેવેં દીલાસા સબ ઉસે દીવાન બખશી પાદશાહ,
રાઝી રહો તુમ હુકમ રબ તકદીરમેં થા યું લીખા.
યે હુયે ઈસી તદબીરમેં વયસેમેં આ શમસુ દદા,
હરએકકે તંઇ કહને લગી હયે હયે ખુદા યે કયા હુવા.
શમસુ દદાકો દેખકર રૌશન મીઆં કેહને લગા,
તેરા કરઝ લે ઇસ ઘડી ના .કુછ કરૂં ઇસમેં દગા.
તેરા કરઝ યક લખ રૂપે મૈં દું તુજે દો લખ અભી,
બીબીકો લેજાઉં શેહરમે આઉં ન યાં હરગીઝ કભી.

જલદી સતી લાવે ઉસે   ફીર લે તેરા દુના કરજ,
યે કામ અપની ઝાતંપર   મેરી તરફ હયે તુજ ફરજ.
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર   લુતફો કરમકી કર નીગહ,
બીબી મેરી સોંપો મુજે   રેહમત કરે તુમપર ઇલાહ.
શમસુ દદા કેહને લગી   નાદાનગી તુમને કરી,
કયા તુમ લીખાતા શાહકેતંઇ   વો ખતમેં કયાથી દીલબરી.
ઉસ ખતકો પડકર શાહને   બીબીકે તંઇ લીતી છીના,
લેકીન કરઝ કુછ ના દીયા   મંયે કયા કરૂં તેરી બીના.
બીબીકો લા તકસીર કી   તેરી મેં અબ રોશન મીયાં,
નાશાદ હો બરમેં રહી   મુજકો ખબર નઇ કયા કીયાં.
મંયે તો રહી અપની જગહે   બીબીકો કયા જાનું કરી,
મંયે કુછ ન જાનું ઉસ મને   બાબા પીસરકી દીલબરી
લાનેકી મંયે તકસીર કી   મયે મઆફ કરતી હું કરજ,
તુમકો ખુદા જીતા રખે   સુન લો મીયા મેરી અરજ.
યે સબ હકીકત બઆદઝાં   ફીલ પાદશાહ બોલે કલામ,
અબ મંયે કહું સો તુમ સુનો   બોલે સુખન યું નેકનામ.
ગુલશીરમનકા સોંપદે   રોશન મીયાંકો અય વઝીર,
યે અદલભી ઇનસાફ હયે   ફીર કોઇ ન હોવે દાવગીર.
શીરી ઝલીલ ફરઝંદકો   ઉસ વકત તબ હાઝીર કયા,
રોશન મીયાંકે દસ્ત બદસ્ત   ફીર હાથં શાહ પકડા દીયા.
કઇ લખ ખઝાને ફીર દીયા   ગુલશીરમનકે વાસ્તે,
શીરી જલીલ ગુલશીરમન   દોનોંકા દીલ હમારાઝથે.
છેલા સુખન બોલા વઝીર   ગુલશીરમન અબ અલવીદઅ
હયે હયે લીખા તકદીર હક   ફીર કબ મીલાવેગા ખુદા.
મજલીસ મને ઉસ બાતકા   હરએકકે તંઇ યે ગમ હુવા,
હાલી. મવાલી.. સબ કહે   જયસા તુમી ખેલા જુવા.
ગુલશીરમન કહેને લગી   બાબાકો ફીર યુંકર કલામ,
હઠ માદરી બકશો મુજે   તુમ જા કહો મેરી સલામ.
ખાલા ફુફીસે જા કહો   ઔર સહેલ્યાં હમ સાએગા,
સબકો કહો તુમ બંદગી   બાબા મીયાં બાબા મીયાં.
લાચાર હમ રૂખસત હુએ   મેરે તરફસે મત ફુડો,
તુમ હમ ખુદા દેવે સબર   તકદીરકા યે દમ ભરો.
ફીર એક અરજ બાબા મીયાં   દો કલમે ખેર લીખતે રહો,
બોલો સુખન બાબા મીયાં   છેલા સુખન મુજકો કહો.

દાનોં કબુલે શરતકો ફીર ઉઠ ચલે રૂખસત રવાં,
પોંહચા બયાં જબ ઉસ મહેલ આગે સુનો ફીર દાસ્તાં.
શમસુ દદા લેકર ચલી દાનોંકે તઈ કર કર પરીત,
રાખો મઆનીપર નઝર કયસા મીલા ઉસકો ચરીત.
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દાંમાંકો લે આઇ ધરૂં,
બુજો મોહેબ્બાં દાસ્તાં પુરી હકીકત ફીર કહુ.
હંસ ખેલ દીન પુરા કયા ખીલવતમેં બેઠે રાતકો,
કહો કયા ખબર રોશન મીયાં કરનેલગે ઇસ બાતકો.
કીસ્કા ચરીત હેગા ચરસ દાનોં મને રોશન મીયાં,
કીસકો સરસ કીસકો નીરસ મેં કયા કહુ મેરી અમાં.
ગુલશીરમન બોલી સુખન મૈં કયા કયા તુ કયા કીયા,
ઉસકો બતાકર ઈસ્તરી ફીર હાથ શાહ પકડા દીયા.
જો કુછ કયા સો મૈં કયા ઓર દુસરા તકદીર હક,
તુ કયા અબસ ગોગાકરે છાટે શીરાતી સુ વરક.
રોશનમીયાંકા મૈં અગર ઝાહીર જો કરતી હાલ જબ,
તુજ નાક ચોટી કાટકર ફીરે ગધે પર શાહ તબ.
મૈંને રખી તુજ આબરૂ દાનોં તુમીં હોતે ખરાબ,
અબ કયું-સુજે જંગ તુમેં જલકર તુમી હાગએ કબાબ.
જો કરના હુઇ સો ફીર કરો સોગંદ હૈ તુજકો ખુદા,
રોશન મીયાં કે નામપર દીલજાન હૈ મેરા ફીદા,
શરમો હયાકે વાસ્તે ઘરબાર સબ ઝાયા કીય,
મૈં ઉસકી હું યે હુએ મેરા છેલ્લા સુખન તુજ કહે દીયા.
ફીર જા ફુસા દાજી તરફ મૈં જાનીકાલુ ફીર ઉસે,
ગુલશીરમન મેરા ઇસમ ફીરકર ન બોલે તુ કીસે.
શમસુ દદા કહેને લગી રોશન મીયા અબ સમ ચલો,
તુમકો બતાઉં અબ ચરત ગુલશીરમનકો યહાં રખો.
ઝીનત લીબાસ યે છોડકર પેહેનો તુમીં ખરકા ફકર,
રોશન મીયા ફીર તો હુએ બન ગએ સો જું અસલી નફર
શમસુ દદા રોશન મીયા દાનોં ચલે ઘર છોડકર,
બુજો તુમીં અય દાસ્તાં ફીર કયા કરે અપના મકર.
એક બીન ઓર દુજા શરાબ ઓર તીસરે પ્યાલે લીએ,
દેવલ મહેરકે શાહરમેં અ દેહી રચન કયા ફન કીએ.
તબરેઝશાહ બોલે સુખન એક થા અછા દેવલ વહાં
શમસુ દદા રોશન મીયાં આએ ચલે ઉસ જગ મીયાં.

હુલવ મને તુઝ સે રહો	રોશન મીયાં ઇસહી ઘડી,
મેં અબ તુમીં રાઝી કરૂં	દેખો હમારી દીલબરી.
હુવલમેં ગએ રોશન મીયાં	બાહેર રહી શમસુ દદા,
એક બીનકા બાજા બજે	ઓર ફીર ગઝલ બોલે સદા.
એક બીન ઓર દુજા સોતાન	વો તીસરી આદહી રયન,
એક વકત અયસા આ બના	બેહોશ હોજાવે પરીદ.
બોલુ હકીકતકા બયાં	અય દોસ્તાં ઇસહી ઘડી,
બેહોશ હોકર ગીરપડે	કયા મરદ ઓર કયા ઈસ્તરી.
રાજા ઈંદરકી ઉન સભા	ઉસ મહેલ તલ હાઝીર કરી,
દીલ જાન આ કુરબાં કરે	હોવે અગર જીન્નોપરી.
તબરેજશાહકી નેકતર	દુખતર હબીબાથી અજબ,
બાલી કુંવારી ખ્વાબસે	જાગી કે દેખી કયા સબબ.
સારા ઉમરમેં નાચ રંગ	દેખા ન કહીં કાનો સુના,
બેગમ હબીબા નામથા	સુનકર ઉને કયા સર ધુના.
દીલમેં કહા હકને મુજે	દીખલાઇ જન્નત ઈસ ઘડી,
માં બાપકી છાતી સતી	યે ખોલ દરવાઝા ખડી.
આદમી રયનકે દરમીયાં	તુ કૌન હએ બોલી સુખન,
મેરે મહેલ નીચે જો તુ	કીશ વાસ્તે બોલી બચન.
તુ ભુત હે યા હે બલા	યા હે તુ ડાકત કેહ મુજે,
યા હે તુ આદમ ઝાત અબ	તુ બોલ સૌગંદ હએ તુજે.
બેગમ કરે યું ઝલઝલા	શમસુ દદા ગાવે સરસ,
બેગમ કહે હુશયાર હો	તુ બોલ મુખસે ના તરસ.
દુખતર મૈં હું તબરેઝ શાહ	બેગમ હબીબા નામ હએ,
કોઇ ગૈર નહીં હૈ ઇસઘડી	અબ ઇશક દીલ બીસરામ હએ
ચોદા બરસકી ઉમરમેં	મૈં કુછ ઇશક બુજા નહીં,
કયાં દીલ કયાં હએ બેકલી	લેજા મુજે અબ તું કહીં.
તુ બોલ કુછ અપની ઝબાં	મૈં આઉં તેરે પાસ જબ,
મેરા કહા કરતી નહીં	લાયક નહીં અય બે અદબ.
શમસુ દદા બોલી સુખન	બીબી તુમીં કેહતે હો કયા,
મૈ હું તો આદમઝાત અબ	મતલબ તુમી કેહતે હો કયા.
બેગમ હબીબા ફીર કહી	મતલબ યહી દીલમેં ધરૂં;
તેરે ગલેકું રાગમેં	કોઇ દુસરા પૈદા કરૂં.
બીબી હમે હૈં દો જને	દુખતર મેરી અબ સો રહી.
લેકીન સુનો ઉસકા હુનર	ભુલો તુજે અમરો નહીં.

હમ હુયેં કલાવત આતકે   જાતે જો હુએં શાદી મને,
લેકીન યે બેકી કે સબબ   દીલ કુડ હુએ દીલ મને.
દાનો ચલે જાતે જો થે   ઓર એક બયક જો ગીરપડી,
લેકીન કલેજેમેં દરદ   પૈદા હુવા હુએ ઉશ ઘડી.
બેગમ હુબીબા ફીર કહી   અબ કર તુ કુછ ઈસ્કી દવા,
શમસુ દદા કેહને લગી   કયા આગપર ડાલા તવા.
શમસુ દદા કેહને લગી   દારૂ કરૂં કયા ઇસ ઘડી,
યા કહીં કદમ ઉસકા ગીરા   યા કહીં ઉસે બીલગી પડી.
બેહોશ હોકર .સો રહી   નહીં કુછ ખબર માંકી ઉસે,
હુએ હુએ ખુદા યે કયા હુવા   ઉસવકત દીખાઉં મેં કીસે.
બેગમ હુબીબા ફીરકહી   તુ કુછ ફીકર દીલમેં નકર,
મૈં અબ ઉસે ચીનગી કરૂં   બીસતા કરૂં ચેરા ન કર.
બેગમ હુબીબાકી અકલ   દીલમેં કયા ચુંકર ફીકર,
મૈં આપકો ઉતરૂં તલે   જાકર મીલું બારે દીગર.
બેગમ હુબીબા ફીરકહી   માંસે અગર બેટી સરસ,
તો હમ રખે તઅવીઝકર   દેખું મૈં જા ઉસકા દરસ.
બેગમ હુબીબા ડાલકર   રસ્સી કે તઇં ઉતરી વહાં,
શમસુ દદાકે પાસ જા   બૈઠી યે હોકર મહેરબાં.
શમસુ દદા તઅઝીમ સબ   લાઇ બજા ઉસહી ગડી;
ફીર બીનકો કીતા શરૂઅ   ઔર રાગ બોલી દીલભરી.
બેગમ હુબીબા હોશ કો   ખોકર અપસકે ગીરપડી,
શમસુ દદાને મકરસે   દારૂ પીલાઈ લે કહી
અવ્વલ ઉસે વહેશી કયા   બઅદઝ પીલાઇ લે શરાબ,
શમસુ દદાને મકરસે   કયા કરદીએ ઉસકો ખરાબ.
બાલી કંવારી શાહકી   દુખતર હુબીબા નામદાર,
ઉસકો નીકાલી મહેલસે   હુએ હુએ ખુશ યે ગુલઉજાર.
બેગમ હુબીબા હોશકો   ખોકર સો જબ મુરદા બની,
કયા બખ્તવર રૈશન મીયાં   લેકર સો સોએ શાહ બની.
કયા બખ્તવર રૈશન મીયાં   બેગમ હુબીબા ફીર મીલી,
રૈશન મીયાંકો સોંપકર   ઝંજીર દે આગે ચલી.
રૈશન મીયાં ખુશ એશમેં   મીલગએ સોજું શીરો શકર,
દારૂ પીલાકર જો ઉન્હેં   લેકર પછાડી બે ખબર.
યે એશમેં ઝંજીરકર   શમસુ દદા ઘરકો ચલી,
શમસુ દદાકો રાહમેં   કુતવાલકી સવારી મીલી.

કુતવાલકી ખીદમતમેને થે ચાર સો ચાકર સીપાહ,
હરએકકે તઈ કેહને લગી કયા હાલ હોવેગા સબાહ.
કુતવાલકો કેહને લગી તુ કયા નીગહ બાની કરે
બેગમ હબીબા એશ અબ એક જવાનને છાની કને.
કુતવાલ હએરત હોરહા યે બાતકો સુનકર જભી,
શમસુ દદા કેહને લગી તુ ચલ દીખાઉં મેં અભી.
શમસુ દદા કુતવાલ ફીર આએ ચલે દેવલમને,
બેગમ હબીબા યારસંગ કુતવાલને દેખા ઉને.
કુતવાલ ફીર કેહને લગા યે બેહયાને કી ખરાબ,
બાલી કુંવારીકો ઉને કયા લે પીલાઇ હુએ શરાબ.
મુજકો હયા ફરઝંદશાહ નહીં જવાનકો કરતા કતલ,
મૈં શાહસે ઝાહીર કરૂં વકતે સુબહો વકતે અદલ.
યે હુએં ઉસીં તદબીરમેં વો સો રહે લીપટાએકર,
શમસુ દદા કુતવાલકો બોલી સુખન સમજાએકર.
તકસીર નહી પસ જવાનકી તકસીર હુએ બેગમકી અબ,
અપને મહેલકો છોડકર આઇ ચલી દેવલમેં જબ.
યે તો બીચારા હએ નફર યા કોઇ કીસીકા હુએ ગુલામ,
ઇસકો અગર મારો કમ હોજાએ લૈકીન શોરશામ.
બાલી કુંવારી શાહકી બેગમ હબીબા હુએ બુરી,
હરએક કહેંગે યે સુખન કયા વેશકી લાગી છુરી.
શમસુ દદાને મકરસે કુતવાલકા ફેરા સો દીલ,
તુ સચ કહે શમસુ દદા નહીં ઝાંત પુછે ઇશક મીલ.
શમસુ દદા કુતવાલકો કેહને લગી ફીર યે સુખન.
નહીં ઝાતકો પુછે ઇશક નહીં ભુકકો ભુજન અમન.
નઇ નીંદકો ખાશા ફરંશ હુએં બાત યે તીનોં અયાં,
હુએ ઈશક સરસાતી યકીં યે સબ નઝર આકા બયાં.
કુતવાલને ઇસ વકતપર દરવાઝેકો મારા કુફલ,
થે ચાર સૌ ચાકર સીપાહ ચૌકી બીઠાઇ ઘેર કુલ.
તાકીદ કર સબકે ઉપર કુતવાલ ફીર રૂખસત હુએ,
દેખો મોહેબ્બા દોસ્તાં શમસુને કયા ડાલે કુએ.
શમસુ દદા કુતવાલસે લેકર રઝા ઘરકો ચલી,
આધ્હી રયનકે દરમીયાં ગુલશીરમનસે આ મીલી.
દેવલકો ટાલા મારકર કુતવાલ કીલી લેચલા.
મઅશુકે આશક કૈદમેં કરકર ચલા ઘરકો દલા.

સારી હકીકત ફીર કહી ગુલશીરમનકો જાયકર,
ગુલશીરમન રોશન મીયાં તુ લા સકે યા નહીં મગર.
દુખતર નીકાલી શાહકી લેકર હવાલે મંએ કરી,
દાનોંકે તંઇ દેવલ મને મરેને સુલાઇ દીનભરી.
મંએને સુલા ફીર બઅદઝાં કુતવાલકો ઝાહીર કીયા,
દાનોંકે તંઈ ફીર દેખકર કુતવાલને ટાલા દીયા.
ફીર ચાર સો ચાકર સીપાહ ઉસ જાગપર ચોકી કરેં.
દાનોં પડે હુએ કઇદમેં વકતે સુબહો દાનોં મરે.
ઇનસાનકી તાકત નહીં દેખે ઉધર અંખ્યાંકો ખોલ,
ગુલશીરમન તો અબ કુજા કયા લાસકે મુખસે તુ બોલ.
ગુલશીરમન કેહને લગી તુ, કુછ ફીકર દીલમે નકર,
મએ શાહકો કર કર ખીજલ લાઉં મેરા જાની જીગર.
તેરી તો કરની કર ચુકી નેકી કરૂં મંએ ઉસ ઉપર,
રોશન મીઆંપર આશરા નહીં કોઈ સાહેબ બીનવગર.
ઘરબાર સબ તારાજકર મંયે હોગઇ હું જોગની,
ઉસકી ગરીબીપર કરમ સાહેબ કરે અલ્લાહ ગની.
મેરી બુરાઇ ઝાહીરી કાદીર તુજે રોશન રહે,
આજીઝ ગરીબોંપર કરમ ગુલશીરમન ફીર ફીરફીર કહે.
યારબ દોઆ મકબુલ કર મરી તો અબ ઇસહી ઘડી,
મેરા જીગર હુએ કઇદમ રોશન તુ કર ઉસ ગોહરી.

જાના વઝીરકી બેટીકા બીચ દેવલ મહેરકે.

ઇતના સુખન કેહકર પીછે ગુલશીરમન નીકલી બહાર,
લે અશરફયાં હમારાહમેં ગુલશીરમનને યક હઝાર.
પીછલે પહેર સબથી યકીં ગુલશીરમન કરતી ગુઝર,
દેવલ થહેરકે શસેરમેં ચોતરફ જબ કરતી નઝર.
ગુલશીરમનકો ઉસ ઘડી નાદીર તમાશા એક પડા,
યક જાગ ઉસ મેદાનમેં દેખે કે ખીમા હયે ખડા.
ખીમ તલે કઈ ઓરતાં ગાવેં બજાવેં ખુબતર,
ગુલશીરમન જાકર મીલી ચેલી રહી ગોશા પકડ.
થા એક વયસાહી વહા ઉસકે પીસરકાં બ્યાહ થા,
શાદીમને યે જામીલી ગુલશીરમન ફીર ભી બહા.
વયસાહી થા સભ શાહેરકાં ઉસકી ખબર ચોતરફથી,
દેવલ મહેરકો શેહરમેં ઉસકે મુકાબલ નઈ કોઇ.

બારા બરસ ગુઝરે . પીછે હકને ઉસે બેટા દયા,
ખુશ વકત હો શાદીગીરી સબ કુલ મનાવે ઓહયા.
કઇ ઓરતાં ખુશ વકત હો ગાવે બજાવે રોઝો શબ,
ગુલશીરમન ગોરી ભીતર યક રાગ ફીર બોલી અજબ.
અયસી લલક સુનકર સભી અપને અકલકે ખો ગયાં.
ઉસકી શીકલકો દેખકર સારી દીવાન્યાં વો ગયાં.
સબ કોઇ મોહબ્બત ઉશ કરે આ બેઠો બીબી તુમ યહાં,
તુમ હો હમારે પેશવા હમ હએં તુમ્હારી ખાદમાં,
સબ સહેલયોંકે બીચમેં યક રાગ બોલી બેનઝીર,
ગુલશીરમન યક પલ અને સબકો કરે અપને અસીર
સબ સહેલયોમેં એકથી અકલે ફહમ હુશયારમેં,
ઉસકે મકરકે રૂબરૂ દુજા નહી સંસારમેં
વો નાઝની ઉસ વકતમેં ગુવશીરમનસે આ મીલી
ગુલશીરમનકો ફીર કહી તુ કોન હએ અય નીરમલી
તેરી હકીકત કેહ મુજે તેરી કરૂં મતલબ રવા,
તુ બોલ અબ હુશયાર હો લેકીન ન હો મતલબ સબા
હએ રાત પીછલી યકપહેર જો કુછ કરૂં હોવે અભી,
ફીર દીન દુજા મતલબ દુજા ફીર કામ ના હોવે કભી.
દો હાથ ગલેમેં ડાલકર વો નાઝની ફીર ફીર કહી,
તુ બોલ અબ હુશયાર હો અય જાનેમન ચુપ કયું રહી.
ગુલશીરમન કહેને લગી અય બેહન મેં અબ કયા કરૂં.
ખાવીંદ મેરા સરપર નહીં એક દોસ્ત પીછે મેં મરૂં.
સારી ઉમરકે દરમીયાં યક દોસ્તદારી મૈ કરી
વોભી પડા હએ કેદમેં સુન તુ અરઝ યે હએ મેરી.
વો નાઝની બોલી સુખન કહો કેદમેં કહાં હએ પડા,
યા ઐશ દુજે જગ કરે યા કહીં બંદીખાને પડા.
અય બહેન મૈં તુમકો કહું સારી હકીકત ઉસ ઘડી,
દેવલ મહેરકે શાહકી બેટી કુંવારી હએ બડી.
બીલી કુંવારી હે વો અબ રખતા હએ યારી બે અદબ,
અગલી રયન પકડે ગએ દોનોં વો હએં દેવલમેં અબ.
કુતવાલકે ભાંદે મને દોનોં વે હએ આકર પડે.
ચૌકી કરેં કઇ આદમી વહાં સેંકડો કઇ ખડે.
દેવલકે તઇ કદકર કુફલ કુતવાલ ફીર ઘરકો ગયા,
યક શખ્નેસ જલદી સંતી આકર ખબર મુજકો કરા,

વકતે સુબ્હો હાઝીર કરે ફીર પાદશાહકો જાએકર,
અય બેહનઅબ જલદી સતી ઈસ કામકી કરના ફીકર.
વકતે સુબહો પોહચી ખબર ફીર પાદશાહ કાહે ગલા,
સારી ઉમર ફીર દોસ્તકો રો રો પુકારૂં દીલ જલા.
મુજકો મીલાવો યા અગર યા ઉસ નીકાલો કર ફીકર.
અય બેહન અબ જલદી કરો કયું કે અભી હોવે ફજર.
ફીર નાઝની કેહને લગી તુમકો અભી રાઝી કરૂં,
યે દોસ્ત જગ મઅલુમ હુયે યા ગમહએ અબઅપનેધરૂં
ગુલશીરમન બોલી સુખન સબ કોઈ ઉસે હએં જાનતે;
માં બાપ ઓર ખેશા મને સબ કોઇ ઉસે પેહછાનતે.
ફીર નાઝનીં કેહને લગી તુમકો મીલાઉં દોસ્ત અબ,
લેકીન હકીકત અબ તુમીં મઅલુમ ના કર યે સબબ.
તુમ દોસ્ત પાસ અબ સોરહો બેગમકે તઇ પોહચાઉ ઘર,
અય બેહન તુમ બુજો યકી દેખો મેરા અબ તુમ હુનર.
દેવલમેં તુમકો લે ચલું જોડે કરો અદલા બદલ,
અસબાબ સબ તય્યાર કર બસતાં કરૂં તેરા મહેલ.
ગુલશીરમનને અશરફયા સારે હવાલે કર દયાં,
વો નાઝનીખુશ વકત હોવે વો અશરફયાં સારી લયાં.

તીરયા ચેરીત કરના ગુલનારકા;

વો નાઝનીં બોલી સુખન મેરા ઇસમ ગુલનાર તબ,
સારેંકે તઇ અંધા કરૂં મતલબ ન કોઇ પાઇ જબ.
ગુલનારકી જો સહેલ્યાં વેસાઇકી શાદીમને,
ઉનકો બુલાકર અશરફયાં દો સૌ દયા ગીનકર ઉને.
ગુલનાર ફીર કેહને લગી તુમ સબ અપસમેં બાંટલો,
સબકો કહી તુમ ઈસ ઘડી અબ સાથ મેરે તુમ ચલો.
સબને કહા દીલસે હુકમ જો કુછ હુકમં ફરમાંબરી.
દેખો મોહેબબાં દોસ્તાં કયા ઝરસે હએગા દીલબરી.
ગુલનારને ફીર હુકમસે બાજે સભી મોજુદકર,
ઓર રોશની ઓર સહેલ્યાં બાજા બજાએ શોરકર.
ગુલશીરમનકે હાથમેં ફીર યક તબક લાકર દયા,
ઉસમેં ચમક જલતાં રહા ઓર કયા મકર ઝાહીર કયા.
ફીર પાન સો રખ અશરફી જો ઉસ તબકકે દરમીયાં,
ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં

ગુલનાર ફીર મકરસે ગોદીમેં એક લડકા લ્યા,
ગુલશીરમન દીલમેં કહે બેશક મીલાવે યે પયા.
બાજે બજે કઇ ભાંતકે ઓર સહેલ્યાં બોલી જો રાગ.
ગુલશીરમન દીલમેં કહી મેરે ખીલે કરમોંકે ભાગ.
કઇ દબદબા હશામતસતી આએ ચલે ચૌકી મને.
સબકે હુસનકો દેખકર હેરાં હુએ હો દીલમને
સબ ફીર કહે તુમ કૌનહો કહાં જાવોગે દેવલકને.
નહીં અબ રજા કુતુવાલકી હુએ ચોર ઇસમેં દો જને,
ગુલનાર ફીર સબકો કહી સુન લો હમારી તુમ અરજ
પુજા કરે હમ તો ખડે ઉન ચોરસે કયા હુએ ગરજ.
કોઇ નહીં હુએહુડચોરા કોઇ કોઇ નહીં હુએ બેરાગીયુહાં,
અબ યે ચમક તુમ બાંટલો ગુલનારને કેહકર દયા
હુએ પાંચ સો યે અશરફી ઇસમેં તુમીં સબ બાંટલોં,
હમકો તુમીં અબ યક ઘડી દરવાજેકો તુમ ખોલ દો,
બારા બરસ ગુઝરે પીછે હકને મુજે બેટા દયા,
લાંખો કરોંકો અગર ખરચું તો કુછ નહી હુએકહા,
દો ચાર ફીર બોલે સુખન ઉસકા કરો ના દીલ ખરી,
કુતવાલકે નૌકર હમેં દેખે કબુ નહીં આશરફી.
દો ચાર ફીર કેહેને લગે કોઇ જાકે ફીર જારી કરે,
યે લાલચી હેગે બડે સબ સર બલા આકર પડે,
દો ચાર થે ફીર અકલમંદ ઉનકો સબબ ઝાહીર કયા,
યે પાન સોં હુએં અશરફી ઇસ કોલપર ઉસને દયા,
દેવલકે તઇ તુમ ખોલ દો જાવે હમેં તસલીમ કર,
ખીલવતકી હમકો દો રજા કયા હુકમ હુએગા ઉનઉપર.
સરદાર ફીર બોલે સુખન સબકી ન કુછ હોવે રજા,
સબ જાવો તુમ ઘરકો ચલે લૈકીન હમીં પાવેં સજા,
સબકો રખો બાહેર ખડે ખીજ્રમતમેં દો દાખીલ કરે,
પુજા કરો જલદી સતી બાહેર સો નીકલો હમેશ.
એક શખ્સને જાકર તભી ચાવી બગેર ખોલા કેહેર,
ગુલશીરમનકો ગુલનારને દોનોંને ફીર કીના ....,
ગુલશીરમનકો દેખકર રૌશન મીયાં કહમેં લગા,
ગુલનારને ઉસ વકતમેં બેગમકે તઇ દીતી જગા.
દેવલમેં યે પુજા કરેં બાહેર કરેં સબ કાફરોસ,
ગાવેં બજાવેં ખુબતર બાજેં દમામે ઓર ઢોલ.

ગુલનારકે સબ મકરસે   કોઇ ના હુવા મહરમ વહાં
આગે હકીકત સબ સુનો   કયા ખુબ હયેગી દાસ્તાં.
બેગમ હબીબા રોએકર   ગુલનારકે પાંવે લગી.
હયે હયે ઉમરકે દરમીયાં   યક રાંડને મુજકો ઠગી.
ગુલનાર ફીર કેહને લગી   કુછ ખોફ મા દીલમેં કરો,
મુજો લીખા તકદીરમા   ના તુમ નસીબોંસે લડો.
જોડા તુમ્હારા દો ઉશે   પેહનો તુમીં ઉસકા લીબાસ,
યે દોનો અબ યહાં સોરહો   તુમકો મયે કરતીહું ખલાસ.
જોડે કીએ અદલાબદલ   બેગમ હબીબ ગુલશરમન.
કુછ ખૈફ દીલમેં મત કરો   તુમકો નીકાલું મયે અમન.
રોશન મીઆંકે તબ કહા   ગુલનારને ફીર યે સુખન,
હોનઅ સુબહોકો મરદ તુમ   મારો પછાડોં ઓર દહન.
ગુલશીરમનકો ફીર કહા   અય બેહન મયેજાતીહુ અબ.
વકતે ફજરતક સો રહો   દોનોં ન કુછ બોલો સો લબ.
દોનોં તુમી ઝાહીર કરો   મતલબ તુમેં શાહકે હુઝુર.
શાહેદી તુમહારીફીર યકી   હારી તો દુગી બીલ ઝરૂર,
દોનોંકે તંઇ દેવલ મને   રબ કર ચલી બેગમકો લે,
રોશન મીયાંકો બખ્તવર   મઅહુકસે લાગે ગલે.
યે સો રહે આરામસે   ફીર વો ચલે દોનોં જને,
ગુલનારકે સબ મકરસે   અઅલુમ ના કીતે ગીને,
ગુલનારને સબકો કહા   દેવલકી તુમ અબ લો ખબર,
હમ હયે ખડે જાતે નહીં   જબ તુમ કહો જાવે મગર.
દો ચારને ઉસ વકતમેં   દેવલ મને કર કર નઝર,
દરયાઝેકો મારા કુફલ   દો ચાર ફીર જાવે કીધર.
સબને કહા અય સહેલ્યાં   અબ તુમ સીધારો નહીફીકર,
તુમ નેક હો લાયક યકી   સબમીલ ઉઝર ખ્વામીદીશાર.
ગુલનાર ફીર કરને લગી   સબકો મેરી હયે બંદગી,
સબકે હાએ કુટે યકી   કયા કર ચલી હયે ઝીંદગી,
તસલીમ કર સબકો ચલે   ગાતે બજાતે ચૌતરફ,
અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો   બાકી રહે હયે દો હરફ.
ચૈકીકો નીકલે છોડકર   બેગમકા ફીર બોલું બયાં,
આગે બડા ફીર કામ હયે   કગા કુછ સુખન બેહ્તરઅયાં
ગાતે બજાતે સબ ચલે   બેગમકો લે પાછે રહી,
ગુલનારને ઉસ વકતપર   યક બાત બેગમકો કહી,

યે અયશો અશરત છોડ દો   બેગમ હબીબા અબ તુમી,
અપને મહેલકો છોડકર   મત જાવો તુમ દેવલ મને,
રૂસ્વા કરેગી આપકો   માં બાપકે જીસે ઉતર.
હોવેગી રૂસવા જગમને   સુન તુ અય બીબી કાન ધર,
ઇસ ફેઅલસે મારે ફીરે   કઇ લખ હઝારાં અકલમંદ.
લેકીન તુમ્હારી કયા ફુજા   યે યાદ રખ મેરી તું પંદ.
બેગમ હબીબાને કહા   ઇસ ફેઅલસે ફેરૂ સો દીલ,
મુજકો ખુદાકે વાસ્તે   પોહંચાવો તુમ મેરે મહેલ.
ગુલનારને કઇ ફન સતી   ઉસકો મહેલ દીતી ચડા,
બેગમ હબીબાને દયા   યક લખકી કીમતકા કડા.
ગુલનારને તસલીમકર   બેગમ હબીબા ફીર ચલી,
વો સો રહી આરામસે   યે સહેલ્યોમેં આ મીલી,
ગુલનારને સબકો કહા   અબ હયે રઝા મેરી તુમી,
સબને કહા જો કુછ હુકમ   ફરમાવો તુમ હાઝીર હમેં.
સબ સહેલ્યાં ઘરકો ગઇ   ખાલી હુવા સબ ઇઝદેહામ,
રસ્તે ભીતર રહી એટલો   જબ યે ચલી અપંને મુકામ.
ગુલનારને કયા અકલસે   પૈદા કયા હયે સીમો-ઝર,
એક લખકી કીમતકા કડા   બેગમસે લેતા સરબસર.
ગુલશીરમનકો અશરફી   ફીર તીન સૌ ઉસને રખી
સહેલ્યોંકે તંઇ દોસો દયાં   ઓર પાનસો દેવલ રખી.
ઉસકી હકીકત બઆદઝાં   દેવલકા ફીર બોલુ બયાં,
ઉસકી હકીકત ફીર કહું   અય દોસ્તાં દીલ જાને જાં.
થે ચાર સો ચાકર સીપાહ   દેવલકી વો ચોકી કરે,
ગુલનારકે વો હુકમને   યકદમ સુકરકા વો ભરે.
સબકો મીલીથી અશરફી   ગુલનારકે આને સતી,
બાકી ન કોઇ ઉનમેં રહા   ઓર વો ગઇ જલદી સતી.
બાકી રહી સૌ અશરફી   વો ભી કરે લેકર હઝમ,
વો સો દીએ સરદારકો   વો લે ચલે મારા ન દમ.
ઝાહીર પડી તો સબ મરે   તકસીર બીન ના કોઇ મરે,
યે કામ અકરકાં હોગયા   કોઇ ના વહાં ઝાહીર કરે.
ઉનકાં બયાં મૌકુફકર   કોઇ ગુફતગો ઝાહીર કરે,
હયે હયેઅસલ કયાહોગયા   કીસ્સેમેં સબ ઝાહીર કરે.
પોહંચાબયાંજબ ઇસમહેલ   રહીં રાત પીછલી દો ઘડી,
રસ્તેમેં તબ ચલને લગે   કઇ મરદ ઓર કઇ ઇસ્તરી.

હર તરફ બોલે જાનવર ઓર બાંગ બોલે હાજયાં,
ખુશવકત હો બોલે સભી તોતે ઓર પોપટ કુમરીયાં,
મઅશુક આશક ઈસ્કસે જાગે સભી ઉસ વકતમેં,
લાચાર હો કેહવે સભી ફીર કલ મીલાવે હક હમેં.
સારી રયન ખુશ એશ હયે ઓરદીન કરે સબકો જુદા,
મઅશુક આશક સુ કહે ફીર કલ મીલાવેગા ખુદા.
તારે છુપે ઓર ચાંદભી ઓર દીન હુવા રોશન કમર,
ઉનકી હકીકત ફીર કહું અય દોસ્તાં બારે દીગર
જાગે અમીર ઓર પાદશાહ ઓર શાહકા જો થા વજીર
બેઠે ખુશી હો તખ્તપર મુજરા કરે સબ આ અમીર.
વકતે ફજર કુતવાલ ફીર જાગા વહી ખુશવકત હો,
જાકર ખબર જલદી કરૂ હુખતરસે તુમ બેઝારહો
બેગમ હબીબા હયે બુરી એક જવાનસે મસતી કરે.
બાલી કુવારી એશ ખુદ એક જવાનસે છાની કરે.
કુતવાલ ફીર આયા ચલા વો પાદશાહકે તબ હુઝુર,
યેહભી બીચારા કયા કરે કેહના ઈસે લાઝીમ હુઝુર.
શાહકી હકીકત હએ યહી બુઝો તુમી અય જહાંપનહ
જો કુછ મુઝે હોવે હુકમ ફરમાવોતુમ અય જહાંપનહ..
તબરેઝશાહ સુનકર યે તબ અપની અકલકો ખો કયા,
અપની યે અઝમતકે સબબ બેહોશ હોકર ગીર ગયા,
બેહોશામેં કેહને લગા તબરેઝશાહ યું કર કલામ,
હયે હયે ગઇ સબ આબરૂ હુખતરને ખોયા નંગનામ,
અબ મૈ કતલ જલદી કરૂં બાહેર સબબ રેહવે શરમ,
જલદી સતી તુ લા ઉસે કુત્તવાલ ફીર બોલે ગરમ.
કુતવાલ લેનેકો ચલા દેવલમને ઉસ ચોરકો?
શબકી નહી ઊસકો ખબર લાવે પકડ કોઇ ઓરકો
ફીર પાદશાહ હુશયારહો ભીતર મહેલ જાનીબ ચલે,
ચૌતરફ ફીર કરતે નઝર અપને મહેલમેં એકલે.
બેગમ હબીબા મહેલમેં ઓર સબ હરમ હાઝીરખડી
સબકો નઝરમે દેખત હીરે જુ પરખે જાહરી.
કુલ મહેલકે છોટે બડે લાએ નઝરમેં પાદશાહ.
વાંહાંસે ચલે જલદી સતી બેઠે અદાલતમેં જો આ.
બોલે ગુસ્સે હોકર તભી કુતવાલકો લાએ બુલા.
જલદીસતી આના નહી કીસકા હુવા હયે મુબતલા.

ચાકર નફેર યે બાત સુન   જાકર મીલે કુતવાલસે,
ગફલતમને સબ હે પડે   વાકીફ નહીં અહવાલસે.
કુતવાલસે જાકર કહા   જલદી બુલાએ હેયે તુમી,
શાહકા હુકમ હયે સર ઉપર   આતે હુયે અબ લેકર હુમે.
ખોલા કુફલ કુતવાલકે   દાખીલ હુવા દેવલ ભીતર,
મઅશુક આશક સો રહે   કીસકી નહી ઉનકો ખબર.
ગુલશીરગન રૈશનમીયાં   દોનોં સકરસે સો રહે,
બાતીનમેં દોનોં ખુશ હુએ   ઝાહીરમેં દોનોં દુખ સહે.
કુતવાલને સુખપાલમેં   ડાલા પકડ દોનોંજને,
ગુલશીરગન રૈશનમીયાં   મુખસે ન બોલે કુચ ઉને.
કુતવાલ ફીર લેકર ચલાં   જલદી સતી શાહકે તરફ,
ગુલશીરગન રૈશનમીયાં   મુખસે ન બોલે કુછ હરફ.
લેજા ઉતારે શાહ અગલ   ફીર પાદશાહ બોલા કલામ,
સુખપાલમેં યે કોન હે   બતલા મુજે ઇસકા સો નામ.
તસલીમ કર કેહને લગા   બેગમ તો ગુલ અંદામ હુએ,
યેહ નામ હયે સબપર અહાં   દુજા સો અબગુસનામ હુએ.
ફીર પાદશાહ બોલે તભી   ઝાહીર કરો મેદાનમેં,
પરદાભી લો ઉસકા ઉઠા   દેખેં સભી અયવાનમેં
કુતવાલને પરદે સતી   દોનોં નીકાલે શાહ અગલ,
રૈશનમીયાંકો દેખકર   સબ હોગએ દીલમેં ખીજલ
રૈશનમીયાં કેહને લગા   તબરેઝશાહ સદ આફરીં,
ઇતના ઝુલમ મુજ ઝાતપર   કયું તુમ કયા અય સરવરીં,
મેરી સો કયા તકશીર હયે   કયું કૈદમેં લાએ પકડ,
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર   તુમ કયુ કયા જોરો-જબર.
મેં નહી ચુરાયા સીમો-ઝર   મેં નઈં હુવા કીસકા ભંવર,
રૈશનમીયાંકો દેખકર   કુતવાલકો આઇ તંવર.
કીસ વાસ્તે પકડા મુજે   બોલો અય શાહે પહેલવાં,
બીબી મેરી તારાજ કર   બેઠાહું મેં ઇસ જા યહાં.
બીબીકો હયે સેજાં પલંગ   લોંડી કો હુએ હર રાત જાગ,
કયું ઝુલ્મ તુમ મુજપર કરો   મુજદીલભીતરલગતીહેઆગ.
કયા મેં તુમ્હારે મહેલમેં   કીસ સાથ મેં બોલા હંસા,
દો જવાબ તુમ જલદી સતી   બોલે સુખન અય પાદશાહા.
શરમીંદગીકે હાલમેં   ફીર પાદશાહ બોલે કલામ,
અય બેહયા કુતવાલ તુ   કયું સબ ડુબોયા નંગનામ.

દે તુ તેરી દુખતર ઉસે કયું તું પકડ લાયા હયે અબ,
રૌશન મીયાંકે વાસ્તે લાંદે શીતાબી બે અદબ.
ઘરબાર સારા લુટલો રૌશનમીયાં ઇસહી ઘડી,
ઇસ બદ અતલકે ઝુલમસે કયા બાત આ મુશકીલ પડી
યક હો ગયા દુશમન વઝીર દુજા સો અબ કુતવાલ હયે,
દોનોં ખીજલ હોકર રહે શાહકો બડા જંજાલ હયે,
તબ વો ખીજાલતકે સબબ દુખતરકો લા હાઝીર કયા,
ઝર માલ ઘોડે ઉંટભી ખીદમતમેં ઉસકે લા દયા.
રોશન મીયાંકે સોંપકર અ પીં ખીજલ હોકરચલા,
ગુલશીરમનકે મકરસે રોશન મીયાંકો સબ મીલા
તબરેઝશાહ બોલા તભી અયજાનેમન તુમરહો યહાં
દુખ તરસે તુમ સાદી કરો બોલા સુખન ફીર યે જવાં
રૂસવા મુજે તુમ મત કરો મુજ હયે નીગાહતુમઆબરૂ
ઇસ વાસ્તે બખસો મુજે શાદી કરો બા આબરૂ
ફીર બાદશાહ લાચાર હો શાદી પીછે કીતી શરૂઅ.
કર લું મેબ્યાહ જલદીસતી તાં રેહવે મેરી આ બરૂ.
આલીતજમમુલ શાનસે શબગશ્ત ચડાયાં બેબહા.
ફીર આનકર ઉતરે મહેલ બાંધો નીકાહ જલદી કહા
બેગમ હબીબારોશન મીયાં બાંધા નીકાહ દોનોંમને
શરબત પીલાયા પ્યારસે બોલે મુબારકબાદ ઉસે.
શાદીસે ફીર ફારીગ હુએ ચંદરોઝ રેહતે મહેલમેં,
રૌશન મીયાંહીલમીલરહે તબ રેઝશાહકે અહેલમેં
રૂખસત લે ફીર માંગી રઝા રૌશન મીયાંને ઉસ ઘડી,
શાહને રઝા દેકર કહા પોહચું વતન હયે બેહતરી
તબરેઝશાહ રૂખસત કીએ રૌશનમીયાંકો દોસ્તાં,
આલી તજમ્મુલસે ચલે અપને વતન રૌશનમીયાં,
તબરેઝશાહ દુખતરકે તઇ સોંપે સો તબ લાચારહો,
રૌશન મીયાંકે મકરસે સબ અકલકો બેઠે હયે ખો.
શાહઝાદી ઓર તબરેઝશાહ રૂખસત હુએ બા યક દીગર,
દુખતરશે તબ શાહને કહા કુછ દીલમેં તુ નાકર ફીકર.
ગુલશીરમન તુમ સાથ હયે ઓર દુસરી ખેરૂન્નીસા,
દુખતર વઝીર કુતવાલકી વો હયે તુમ્હારી આશના.
હમરાહ હુઇ તીનોં જને રહો એકદીલતુમરોઝ-સબ;
શાહકી હકીકત બુજકર દુખતર સો તબહોગઇઅજબ

પરદેસકે અબ દરમીયાં મુશકીલ હુઇ ઇસ જાનકો
દુખતરને બાબાકો કહા સોંપો મુજે સુબહાનકો.
હર હાલ શાહ રૂખસત કીએ રોશનમીયાંકો ઉસઘડી,
તીનોંકે તઈ લેકર ચલે રોશનમીયાં તબ ઝાહીરી.
શમસુ દદ્દા હેરત રહી અસબાબ સબ યે દેખકર,
ગુલશીરમનકે રૂબરૂ કુછ દમ ન મારી સરબસર.
ગુલશીરમનકે મકરસે શમસુ દદ્દા હોગઈ ખીજલ,
ઉસવકત દેખી કરનઝર ગોયા કે અબ જાવે નીગલ.
શમસુ દદ્દાકી તબ અકલ જાતી રહી એક બારગી,
ગુલશીરમનકે રૂબરૂ આદાબસે કદમોં લગી.
મુજકો મુરીદ અબ તુમ કરો ગુલશીરમન તુમ ઈસઘડી,
શાહબાશરે ગુલશીરમન હોયો ઉમર તેરી બડી.
દેવલ મહેરકે શહેરમે તુજસે તો મેં હારી થકી,
લેકીનઅબસ હૈ જીંદગી તુજ દેખકર ખેતરોં ઝમીં.
ગુલશીરમનકે કદમપર શમસુ દદ્દાને સર રખા,
તકસીર હુઇ બખશો મુજે ખુદ ઇં કુજા ઓર મૈં કુજા,
શમસુ દદ્દા ફીર ચુપ હુઈ ગુલશીરમનકે રૂબરૂ,
ગુલશીરમન કેહને લગી ફીર કુછ હુનર ઝાહીર કરો.
કુછ દીલમને અરમાન તુમ મત રાખયો શમસુ દદ્દા,
રોશન મીયાંકે નામપર હરદમ બદમ મૈં હું ફીદા.
દુશમન હુએ મુજ દોસ્તકે ખુજા મૈંને તહકીક કર,
સામાન ઉસકા લુટકર તુને ફંસાયા કર મકર.
તુ કરની અપની કરચુકી હારી સો અબ તુ બે હયા.
ઝર માલ સારા હૈ ઉસે જબ કુછ રહે શરમો હયા.
શમસુ દદ્દા ઉસવકતમેં ઝર માલ સબ ઉસકો દયા,
હયે હયે સીખાયા મૈં ચરીત ઉસકા નતીજા યે કયા.
શાહબાશરે રોશન મીયાં તુજકો સીખીયા મૈં ચરીત,
અવલ અગર યે જાનતી કુછ તુમ સતી કરતી શરત.
ગુલશીરમનકે ફીકર કી કુછ ઠગને રખતી હયે તલબ,
કુછ દેકે મૈં થડી કરૂં ઇસ બાતસે મુઘે વો લબ.
રોશન મીયાંને ઉસ વકત કુછ દેકે સમજાયા ઉસે,
બેહતર અપન ચલયન વતન અહેવાલ ના કેહવે કીસે.
રાઝી રઝામંદ કર ચલે શમસુ દદ્દાકો છોડકર,
ગુલશીરમન રોશન મીયાં તબ ખુશ હુએ દીલકે ભીતર.

ઝર માલ સબ હમરાં લ્યા ખુશ હો ચલે અપને વતન,
શમસુ દદાકો છોડકર સબ લે ચલે કરકર જતન.
હેવલ મહેરકો છોડકર પુરબ શહેરકો ફીર ચલે,
આલી તજમ્મુલ શાનસે ઓરત સતી ફીર જા મીલે.
શાહજાદી ઓર કુતવાલને ઓર તીસરી ગુલશીરમન,
તીનોંકે તઈ લેકર ચલે રૌશન મીયાં ખેલે ચમન.
ઓર કુચ કરને રાત દીન રૌચન મીયાં ગુલશીરમન,
અયસી મોહબતસે ચલે ઉનકા મકર બુજા ન કીન.
હુર હાલ પોહચે શેહેરકે નઝદીક તબ અય દોસ્તાં,
પુરા ચરીત ફીર તુમ સુનો દેખો મકરકી ઓરતાં.
જબ શેહેરદો મંઝીલ રયા તબ કર દયા ઉસ જા મુકામ,
ઉતરા સભી રૌશન મીયાં પોહચી ખબરસબખાસોઆમ
તબ કસ્દ રાહતકા કયા લશકરને અપની જાએપર.
ગુલશીરમનને ફીર કહા રૌશન મીયાં કયા હયે ખબર
રૌશન મીયાં હુશયાર. હો મૈં યક સુખન તુમકો કહું,
બોલે તભી રૌશન મીયાં તુજ હુકમપર હાઝીર રહું.
અવલકી ઓરતકી ખબર તુ જાકે લે અબ ઇસ ઘડી,
તુ દેખકર તુ ખીજલ શમસુકી હયે દાદી બડી.
ગુલશીરમન તુ સચ કહી લેંકીન અપન દોનોં ચલેં,
ઉસકે ચરીતકો દેખકર એક ફેરેમેં પીછે વલેં.
આદ્હી રયનકે દરમીયાં દોનોંને ફીર બાંધી કમર,
ગુલશીરમન કેહને લગી દો ઘોડે એલો દીલજીગર
થે ઘોડે અયસે તેઝરવ યક થા અબ્બર દુજો સો બાવ.
પસ ઘોડે દોનોં ખોલકર સબ સો ગયે ખેલેં યે ડાવ.
નીકલે યે દોનોં હો સવાર લશકરકો છોડા એ ખબર,
ગુલશીરમન કહને લગી જલદી કરો અય દીલજીગર.
મઅલુમ ના કીસકો હુવા લશકરકો છોડા ઇસ કદર,
પુરા ચરીત ફીરકર સુનો અય દોસ્તાં બા યકદીગર.
ઘોડા દોડયા ઝોરસે યક બારગી પોહચે વતન,
દરજનપુરમેં જા ખડે રોશન મીયાં ગુલશીરમન.
ઘોડે તબલેમેં રખે આપીં મહેલ ઉપર ચડે,
અવ્વલકી ઓરતકી જગહે યે દોનોં મીલ જાકર અડે.
ગુલશીરમન રૌશન મીયાં દોનોંને દેખાકર નઝર,
ગુલશીરમન કેહને લગી અય દીલજીગર ગોગા નકર.

દેખો ચરીત ઇસકો કહેં તુમ હો અજેબ બોલે મીયાં,
પરદેશ તુમકો ભેજકર કયા સો રહી હુયે લે જવાં.
ફુલોંકી ખાસી સેજપર હબશીકો લેકર સો રહી,
રોશન મીયાં પસ દેખકર બુજા ચરીત તહકીક સહી,
થે ગાર જામે તેજપર મસતીમેં દોનોં સો ગએ.
દોનોં અપસકે ઇસ્કમેં શીરોશકર જ્યું ઘુલ ગએ.
દોનોંકો દેખા નઝરસે રોશન મીયાં બેહદ કુડા,
હબશીકી ગરદનકે ઉપર ડાલ વહી લેકર છુરા.
હબશીકે સરકો કાટકર રોશન મીયાં લેકર ચલા,
વો સો રહીથી બે ખબર યે સરકો લે પીછે શીરા
ગુલશીરમન રોશન મીયાં નીકલે મહેલસે ઉસ ઘડી,
અસવાર ઘોડાંપર હુએ તબતક ન જાગી ઇસતરી.
રોશનમીયાં અબ તુમ ચલો નઝદીક હુએ વકતે ફજર,
ઝાહીર નહી કરના કીસે લશ્કરકો ના પોંહચે ખબર.
ઘોડે દોડાએ બરઝમી રોશન મીયાં ગુલશીરમન,
લશકરમેં આ દાખીલ હુએ તબ દીલહુવા અમનોઅમન
ઘોડોકો બાંધે થાનપર તંબુમે જા દાખીલ હુએ,
ગુલશીરમન કેહને લગી સબ કામ અબ મખફીહુએ.
દો સા રૂમાલ કસબી મને હબશી કે તબ સરકો રખા
સંદુક થા યક સંદલી ઉસમેં જતન કરકે રખા
ટાલા લગા સંદુકકો દાખીલ સંલીતેમેં કયા
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનોંને ખ્વાબે ખુશ કયા,
યે સો રહે આરામસે રહી રાત પીછલા એકપેહર
ઉનકા બયાં મોકુફકર વાં ખુંકી ચલતાથા નેહર.
ફુલોંકી ખાસી સેજપર લહુકી નદી નાલે ચલે,
હબશાકી રૂહ જાનેસતી હાથ પાંવ ઉસકે થે ઢીલે.
શર કુનનીસા પસખ્વાબસે જાગી તો દેખા સર નહીં,
અય દોસ્ત તુજકા કયા હુવા કોઇ તીસરા દીસતા નહી
જીસને હુયે સર કાટા તેરા મઅલુમ ગર હોવે મુજે,
ઇસ વકત ઝુમ્હ ઉસકો કરૂં તબ આગ મુજ દીલકીબુજે
હુયે હુયે ખુદા મેં કયા કરૂં યે દોસ્તા કયસા મરગયા,
હુયે હુયે મોહબતકે સબબ કયા ઝાતપર દુખ યે સહા
અબકહાગુમલ ઓરકહાકફન અબ કહા કરૂં તેરી કબર,
યે યકબ યક અબ કયાહુવા યે ધન કીધર ઓર સર કીધર,

તુજ વાસ્તે ખાવીંદ મેરા તુજ કર જો મૈં બૈઠી હુ દાસ,
હયે હયે હઝાર અફ્સોસહયે દે જવાબ તુ કયું હયે ખમોસ.
યે ઇશ્કકી ઝંઝીરમેં હયે હયે અપન દો સોગએ,
અબ દે બશારત કુછ મુજે કયું સર બીના તુમ હો ગયે.
મેરા સબબ મેં તુજ બીના જાકર કહુ કીસકે અગલ,
હયે હયે ખુદા મેં કયા કરૂં તુ મરગયા મેરી બદલ.
લાચાર હોકર ઉસે ઘડી યક યારમેં કીતા દફ્ન,
અય દોસ્તાં બુજો તુમીં યે ઇસ્કકી બુડી લગન.
માટીમેં માટી મીલ ગઇ હબશી જહાંમે દોસ્તાં.
ચીનીકા બાશન સાફકર બૈઠી જો યું શરફુન્નીસા,
યે ઘાવ મુજ કારી લગા દુશમનને દોસ્ત કીતા જુદા,
કોઇ આનકર પીછે મુજે કહું મેં કુજા હબશી કુજા.
બાતીનમેં દોસ્ત નઝરો ફીર ઝાહેરમેં બૈઠે હાથ ધો;
હબશીકે સર ખાતીર વહી સબ અકલકો બૈઠે હયે ખો.
સરફુન્નીસા મોકુફકર ઉસકા ચરીત કયુકર લીખુ
હબશીકા સર દેખેં અગર સીના જો ભર આવે દેખું.
ઉસકી હકીકત યહા રખી બોલું બયાં રોશન મીયાં,
બસ ઉસ ઘડી લશકર મને હુવા સો તબ વકતે સબાં.
કીતા નકારા કુચકા હોવે ખબર જલ્દી સતી,
આવાઝ પોહચે કાનમેં સારે જવાબ લશકરકે તઇ
લશકર સભી તય્યાર હો હાઝીર હુવા તબ હુકમપર,
રોશન મીયાં ગુલશીરમંન દાનોં ચલે ઉસ વકતપર,
કઇ દબદબા હશમતસતી પોહચે વતનકે રૂબરૂ
પુરબ શેહરકે શાહકો જાકે ખબર જલદી કરે
સોદાએગર રોશન મીયાં આયા તુમ્હારે શેહરકા,
ઉસકો ખબર જલદી કરો યક શખ્સને બેહતર કહા.
પુરબ શેહરકે દરમીયાં શોહરત હુ ગલયોંગલી,
રોશન મીયા ઝાહેર હુએ હરએકકા દીલ ખીલા કલી.
પુરબ શહેરકા પાદશાહ સુલતાન શાહ આઝમ યકીં
ઉસકો ખબર પોહંચાં સભી વો પાદશાહ આયા વહી.
રોશન મીયાંકી ગુફતગો સારી, સુની પસ કાનસે,
સુલતાન શાહ આઝમ તભી કુરબાં હુએ દીલજાનસે.
તબરેઝ શાહને કર ગયા સુનકર સતીઉસકાજોબ્યાહ.
ઉસકી હકીકત સરબસર સુનકર વો અલી ઇઝઝો જાહ

સુલતાનશાહ આઝમં તભી   સવારી કયા તય્યાર જો,
લશકરકો પોહંચા હુકમશાહ   હાઝીર હુવે ઉસવક્ત જો.
હાઝીર હુવે તબ હુકમપર   સારે અમીરાં ઓર વઝીર,
આલી તજમ્મુલસે ચલે   લેનેકે તઇં સુલતાં ગનીર.
તકદારસે રાઝી હુએ   હકને મુરદા સબ દયા
આલી તજમ્મુલ શાનસે   પોહંચે સો જા રોશન મીયાં.
હુઇ જબ ખબર સબ શહેરમેં   રોશન મીયાં ઝાહીર હુએ.
સુલતાન શાહ દાખીલ હુએ   લશકર મને જાકર વહાં,
જબ દોનોં ફોજાં મીલ ગઇ   તબ હુઇં મુબારક બાદીયાં.
સુલતાન શાહ આઝમકે તઇં   દેખા સો તબ આતે ચલે,
ખુદા કે હકકે હુકમસે   અબ આએ દીન મેરે ભલે.
સુલતાન શાહ આઝમકે તઇં   તસલીમકર બોલે સલામ,
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર   હોવે નવાઝશ બર ગુલામ.
શાહને લગાયા તબ ગલે   રોશન મીયાંકો ઉસ ઘડી,
રોશન મીયાં શાહકો કહે   ફરમાવો મુજસે ચાકરી.
દોનોં યે દીલમેં ખુશ હુએ   ગોયા મીલે બેટે ઓર બાપ,
સબકો કહા ખુદો ઇસ   બોલે સુખન આલી જનાબ.
વાલી મેરા કોઇ નહીં   અબ મં કરૂં તુમકો પીસર,
અબ સલતનતકે તખ્તપર   બેઠો તુમીં જાની જીગર.
શાહને કહા ફરઝંદ હક   તહકીક ; કર ખુદો તુમેં,
ગમ દરદ સબ જાતા રહા   ફરઝંદ મીલા લાયક હમેં.
રોશન મીયાં સુલતાન શાહ   દોનોં વહાંસે ફીર ચલે,
ખુશ હો બહોત સુલતાનશાહ   આરામસે વહાંસે ચલે.
અસવાર હો રોશન મીયાં   અબ મેં બીઠાઉં બર તખત
હરએકકે તઇં શાહને કહા   ફરઝંદ મીલા મુજને કબખત
કઇ દબદબા હુશમત સતી   શાહ લે ચલે ફીસ શાનસે,
રોશન મીયાંકો તખતપર   લેજા ઉતારે માનસે.
ફીર પાદશાહ રોશન મીયાં   બેઠે જા આકે તખતપર,
રોશન મીયાં તબ ખુશ હુવે   ગોયા કે પોહચે અબરપર.
હાલી મવાલીકો કહા   મુજરા કરેં સબ આનકર,
બઆદઝ મેરે મરગએ પીછે   ઇસકો ન દીજો તુમ ઝરર.
પુરબ શહેરકે પાદશાહ   રોશન મીયાં હોગએ નશાર,
લાખોં કરોડોં શહેરમેં   ઉસ શાહકી પોંહચી ખબર.

પસ દીન જો ગુઝરા એશમેં ઓર શબકે તંઇ ખીલવતકીયે,
ગુલશીરમનકી સેજમેં દે કરકે તશ નઇં કીએ.
રૈશાન મીયાં ગુલશીરમન દોનોંને ખવાબે ખુશ કયા,
સોએ બહોત આરામસે શાહ દીલ નહીં અયસા દયા.
વકતે ફજર હુશયાર હો ખીલવતમેં બૈઠે એક જગે,
દોનોં ફીકરકી ઉસ ગડી ઓરત બોલાવો ઈસ જયે.
ફરજન પુરેકે બીચ અબ જા તુ ચંબેલી દીલરૂબા,
શરફુન્નીસાકો અસવારકર લાવો બુલા જલદી કહા,
જલદીસે જા તુ કેહ ઉસે હયે ઇંતેજારી તુમ ચલો.
મુસ્તાક હો બૈઠે હયેં અબ તુમ ઈસ ઘડીઆકર મીલોં,
તસલીમ કર રૂખસત હુઇ તબ વો ચંબેલી જા મીલાં,
જલદા ચલો શરફુન્નીસા ભેજી હયે મુજકો એકલી.
શરફુન્નીસાકે ઘર મને સારા કબીલા થા મીલા,
માં બાપ ખાલા ફુપી ઓર સહેલ્યાં પુછે બુલા.
રૈશાન મીયાંકો કયા ખબર કેહ તુ ચબેલી દીલરૂબા,
બૈઠ હુએ અબ ખીલવત મને ખુશ વકત હોકર પાદશાહ.
હમને સુના રૈશાન મીયાં લાએ હયેં દુખતર બ્યાહકર,
સચ કેહ અગર યા ઝુટ હયે તુજ બાન હમેં પુછે કીધર,
તુમકો ખબર હયે એકકી વહાં તીર બૈઠી હયે બગલ,
અહવાલ સબ રેશાન કયા પર તુમકો ચહેતે હયેં અવલ
શરફુન્નીસા જલદી ચલો બુલા હયે ઉસકો ખુરદો ખવાબ
તાકાદકર ભેજે મુજે તબતક જીગર ઉનકા કબાબ.
શરફુન્નીસાને ઉસ ઘડી સંવારી જયસી જન્નતકાહુર,
કઇ સાહેલ્યાં કેહને લગી હમ સબ ચલે તેરે હઝુર.
શરફુન્નીસા પસ સવાર હો સબ સાથ લાકર ફીર ચલી,
રૈશાન મીયાંકે રૂબરૂ સબ હાથ જાકર યે મીલી.
જાકર ખડી શરફુન્નીસા રૈશાન મીયાંને કીં નઝર.
દીલમેં કહા ચુંકર તભી ઉસકો નહીં મેરી કદર.
તસલીમકર ખાવીંદકે તઇં બૈઠી મુકાબીલ રૂબરૂ,
ગુલશીરમન રૈશાન મીયાં બેઠયે હોકર ચૈન આબરૂ.
રૈશાન મીયાં કેહને લગે બીબી તુમ્હારી કયા ખબર,
આરામ રાહત હુયે મુજે જબ તુમ જીએ મુજ સર છતર.
દેખા તુમ્હારા મેં દરસ તબસે હુવા સબ દુર ગમ.
રૈશાન મીયાંને પસ વહીં બોલે કે સચ કેહતે હો તુમ.

બીબી અપન દો એક હુયે   સબ ચલાવો તુમ હુકમ,
પુરબ શેહરકે તખ્તપર   બૈઠાહું મેં કયા તુજકો ગમ.
બીબી તુમ્હારે વાસ્તે   અબ ઢુંડ લાયાહું ચરીત,
તુમને વીદઅકે વકતમેં   મુજ સાથ જો કીતી શરત.
ખાતીર તુમ્હારે વાસ્તે   લીયા ચરીતકો ઢુંડકર,
સંદુક લા હાઝીર કીએ,   ઉસમે રખા હુયે મુંડકર.
શરફુન્નીસાકે હાથમેં   સંદુક દી તબ જલ્દ વો,
ઇસમેં જતન કરકર રખા   દેખો તુમીં ખુશ વકત હો.
ચાવીસે તાલા ખોલકર   દેખો શીતાબી સબ હજુર,
પસ આપમેં હયેરાન હુયે   શરફુન્નીસા જીું ચકના ચુર.
લેકીન અપસકે દીલ મને   હયેરાન હુયે યે કયા સબબ;
કયસા ચરીત સંદુકમેં   થે બાત મુજ લગતી અજીબ.
હર હાલ ટાલા ખોલકર   ગઠડી જો દેખી ઝરઝરી,
ખોલો તુમીં શરફુન્નીસા   મજલીસકે ભીતર ઇસ ઘડી.
ઝરબફ્ત ઓર કીમખાબકે   દો સો થે ઉસ ઉપર રૂમાલ,
ખોલે ખુશી હો હો પ્યારમેં   કુછ દીલમે નાણુજી વબાલ.
રેશન મીયાં ગુલશીરમન   દોનોં ખુશી દીલમેં કરે,
દેખે ચરીત શરફુન્નીસા   ફીર કયા ખરાબીસે મરે.
દો સો રૂમાલ પસ ખોલકર   હબશીકા શર આયા નીકલ
શરફુન્નીસા મજલીશ મને   ઉસ વકતપર હોગઈ ખીજલ
સારા કબીલા એશને   હબશીકા સર દેખા નઝર,
રેશન મીયાંકે કેદમેં   સબ આ પડે ભાગેં કીધર.
શરફુન્નીસાકે વાસ્તે   સબકો હુઇ શરમીંદગી,
હરયક સુખન કેહને લગી   બસ હુયે અબસ યે ઝીંદગી
રેશન મીયાં ગુસ્સે હુયે   બીબી ઉપર અય દોસતાં,
મારૂં ખંજર અબઇસકે તઇ   સબકી હોવે ખાતીર નશાં.
યા ઝાહેર કે મારૂં ઇસે   યા પેટમેં ચીરૂં શીતાબ,
યા કેદ મેં ઇસકો કરૂં   યા ભુનકર સબકો કબાબ.
યા બાંધકર મારૂં ઇસે   યા ટાંગકર મારૂં ઇસે,
યા કહીં મેં ગાડું ઇસે   યે બાત મેરે દીલ બસે.
ગુલશીરમન કેહને લગી   રેશન મીયાં અબ બસકરો,
ઇસકો રખો આમ કેદમેં   ઝીંદા તકલ્લુમ મત કરો.
રેશન મીયાં કેહને લગે   ગુલશીરમન તુ સચ કહી,
ઇસકો રખું અબ કેદમે   જબતક રહે ઇસકો સો જી.

ઓર ઝહેરકીં ફેરૂં સલી આંખો મને ઇસકી અભી,
તા અબ પીછે ફીર ના કરે અયસા યે ફન મુજસે કભી.
ફેરે સલી આંખોં મને રોશન મીયાંને ઉસ ઘડી,
આંખો કે વો આઝારસે શરફુન્નીસા આખીર મરી.
શરફુન્નીસાસે કયા ચરીત રોશન મીયાંસે યું કયા,
અય દોસ્તાં દેખો તુમીં ઉસકા નતીજા યે હયા.
રોશન મીયાંકો ભેજપર હબશી કે સંગ કીતી મઝા,
દેખો તુમીં અય દોસતાં દુનયાકે હયે યે કારોબાર.
શરફુન્નીસા કરકર ચરીત આખીરકોહોગઇ શરમસાર,
બેગમ હબીબા રોશન મીયાં રેહતે હયે પુરબ શહેર,
રેહતે વહાં આધા બરસ આધા બરસ દેવલ મહેર.
રોશન મીકા જીતે રહે જબતક કે થી ઉનકી ઉમર,
પુરા હુવા જો આબો ખુરદ આખીર ગએ જગસે ગુઝર.
રોશન મીયાં જબ મરગએ ગુલશીરમન રોને લગી,
કહો અય બેહના સહેલયાં અફસોસ હયે યે ઝીંદગી.
રોશન મીયાકો ગમ હયા ગુલશીરબન દીલકે ભીતર,
આખીર ઉન્હો કે ગમ મને વોભી જહાંસે ગઇ ગુઝર.
બેગમ હબીબી રો ખડી ખાઇ ઝમીપર પટકીયાં,
કેહને લગી દુન્યા મને કયુંકર જીયું રોશન મીયાં.
રોશન મીયાંકે ગમ મને બેગમ હબીબાકો સફર,
બુજો તુમીં અય દોસ્તાં કીસકા નહી ઇસ જા મકર
બૈતા કહે હયે આઠ સૌ કીસ્સે મને અય દોસ્તાં,
જો કોઇ પડેગા ઇસ કેતઇ હરએકકી હો ખાતીરનશાં.
શઅબાનકી ચાંદ રાતકો કીસ્સેકે તઇ પુરા કયા
સુન્યો તુમીં અય દોસ્તાં કરયો મેરે હકમેં દોઆ
આખુંદ જમાલુદીન તુ કીસ્સેકે તઇ કરદે તમામ
અહમદ નબીકે નાગપર ભેજો દરૂદાં ઓર સલામ

તમામ શુદ.